

Veto

Studentenweekblad
van de Louwense Overkoepelende
Kringorganisatie

nummer 8
dinsdag 12 november

jaargang 23 - 1996-1997

algite : Leuven X
(weekblad - verschijnt niet van juni tot augustus)

Silo toch niet failliet, maar Corso en Lido in de problemen

Leuvense fuifzalen op zwart zaad

Het bericht in Het Nieuwsblad van vrijdag 8 november over het faillissement van dancing Silo aan de Vaart, zorgde voor de nodige beroering in studentenmiddelen. Alweer zagen een aantal kringen en organisaties hun fuifvoorbereidingen in het water belanden. Ten onrechte, zo blijkt inmiddels. Immers niet de fuifzaal Silo — tegenwoordig in handen van de BVBA VKBL van Luk Bursens — is failliet, maar wel de vorige uitbaters ervan, de BVBA Silo. Dit neemt niet weg dat de toestand er voor enkele Leuvense fuifzaaluitbaters niet rooskleuriger op wordt, gezien enkele recente ontwikkelingen.

Een belangrijke kwestie is alleszins de invoering van een nieuw horekareglement voor de stad Leuven. Op dit moment ligt dat ter goedkeuring voor bij de provincie, maar verwacht mag worden dat het volgende maand al in werking treedt. Het reglement omvat verschillende bestaande regels — zoals het inmiddels welbekende Vlaem II-dekreet en het politiereglement — die betrekking hebben op de Leuvense horeka. Elke horekazaak moet uiteraard in orde zijn met dat reglement om een vergunning te krijgen. Even vanzelfsprekend is dat zo'n nieuwe reglementering een aantal kosten met zich meebrengt. Immers niet alleen fuifzalen, maar ook kafees, restaurants, en dus ook de fakbars moeten voldoen aan de regels voor bijvoorbeeld brandveiligheid of geluidsbeperking.

Minder duidelijk is wie dat allemaal moet betalen. Naast de uitbaters — bijvoorbeeld de fak-VZW's — zijn ook nog de eigenaars in het geding. Meestal gaat het hier om de grote Leuvense drankdistributeurs, zoals de brouwerij Interbrew of Terclavers. Die eigenaars staan natuurlijk niet te springen om de investeringen te betalen, want dat zou betekenen dat zij voor de kosten aan zowat elke Leuvense horekazaak moeten opdraaien. Volgens Danny Justers van de overkoepelende 'VZW Horeca' is het nog niet duidelijk wie waar zijn verantwoordelijkheid moet opnemen: "Voor nieuwe zaken is er geen probleem. Eigenaars die hun pand als kafee verhuren, moeten zelf in-

Over deze fakulteit en haar activiteiten kan u meer lezen in de lezersbrieven op p. 2 (met het woordje van de preses), op p. 5 (rechtsonderwijs) en p. 6 (Election Night)

(Foto Peter Creemers)

staan voor de aanpassingswerken. Wanneer echter van een bestaand pand een kafee is gemaakt zonder dat dat gespecificeerd wordt in de huurovereenkomst, moeten beide partijen zelf uitmaken wie de investering betaalt. Het spreekt vanzelf dat daar nog een hartig woordje over gepraat moet worden."

Probleemgeval

Justers laat nochtans nauwelijks een kwaad woord horen over het nieuwe horekareglement. "We hebben zelf onze zeg gehad over dat nieuwe reglement. De stad heeft heel bereidwillig geluisterd naar onze grieven en zelfs een aantal belangrijke toegevingen gedaan. We kunnen dan ook nu moeilijk gaan zeggen dat het niet naar onze

zin is. Voor het grootste stuk gaat het hier trouwens om een bijvoegen van bestaande reglementen, en het is in ieders voordeel dat daar wat duidelijkheid in komt." "En," zo voegt hij er nog aan toe, "er mag wel wat gesaneerd worden in het horekabestand. De hele sektor mag niet langer lijden onder de slechte naam van enkele probleemgevallen." Ook kondigt hij een opvolgingscommissie aan, waarin ook de horeka een plaatsje krijgt, om de zaken te evalueren. "Wij gaan proberen daar ook voor de fakbars een plaats te reserveren", belooft hij nog.

Eén zo'n 'probleemgeval' is alleszins de fuifzaal Corso. Volgens onze informatie is de uitbater van de zaal in een proces gewikkeld met de zaaleigenaar, de drankverdelers Terclavers. Het zou hier net gaan om

zo'n uitbater-eigenaarkonflikt, waarvan hierboven sprake. Indien de uitbater letter-
vervolg op p. 3

binnenin

Nederland 3

"Duizenden Nederlandse kinderen steken dagelijks vanuit de polders de Belgische grens over op zoek naar een veilig onderkomen. Ze zijn op de vlucht voor rivaliserende bendes die in de grensstreek opereren en die gesteund en bewaard worden door het Nederlandse leger. De vluchtelingen worden aan de grens in schoolbussen geladen en vandaar naar kampen gebracht in de streek van Vandaagstraten en Arendonk."

De Roovers 4

"Nog volgens waarnemers is de situatie hopelozender dan ooit. Er is, volgens de weinige hulpverleners die in het gebied worden toegelaten, dringend nood aan gespreksgroepen, Ajax-sjaalies, Veronica op de kabel en een numerus clausus. De verschrikkelijke omstandigheden in de kampen zijn te wijten aan de talrijke gevallen van diarree. De kinderen zouden niet gewoon zijn aan de troep en de hiet die ze hier dagelijks te vervuilen krijgen. De staatssecretaris voor Ontwikkelingshulp heeft alvast toebedoeld met C130's pakketten met pils in kleine glasjes, nederviet en illegale Surinamers te droppen boven de kampen."

Studentenmaraton 8

"Ondertussen ontkent koningin Beatrix elke betrokkenheid van haar land bij het konflikt. Volgens de stafchef van het Nederlandse leger kunnen er neen van zijn soldaten in de grensstreek zijn, aangezien zij nog allemaal in de Bosnische stad Srebrenica op molins aan het jaen zijn. Dit was Els De Temmerman, voor de BRT vanuit een kanapee in het CVP-hoofdquarter."

Mogelijke besparing op studiebeurzen?

De Morgen berichtte afgelopen week dat het toe te kennen bedrag voor studiebeurzen in 1997 zou verminderen met 51,4 miljoen. Op het kabinet van minister van Onderwijs Van den Bossche werd dit ontkend. Het begrote bedrag van '97 zou stijgen met 70 miljoen ten opzichte van het begrote bedrag van '96. De indexerings van

de studiebeurzen zou zeker niet in het gedrang komen. Meer uitleg wenste men hierover niet te geven. Tijdens de hoorzitting rond studiefinanciering (zie Veto 6 van 28 oktober) in het Vlaams Parlement op 17 oktober jongstleden werd nogmaals op het belang van studietoelagen gewezen, en op het feit dat deze momenteel ruim

ontoereikend zijn. De studenten, die ook gehoord werden, wezen er samen met anderen met klem op dat de huidige minimum- en maximuminkomensgrenzen voor het bekomen van een studiebeurs aangepast moeten worden. Teveel jongeren vallen immers nog steeds uit de boot.

(or)

GROEP T

LELAARS MET VISIE

PEDAGOGISCHE HOGESCHOOL LEUVEN

Tiensevest 60 • 3000 Leuven • Telefoon 016/30 10 30 • Fax 016/30 10 40 • E-mail groep@groep.be

lezersbrieven

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 3, 3000 Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten-)aktualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking; de schrijver moet steeds naam, studiejaar en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 35 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen, wat overeen komt met 1,5 getikte bladzijde met dubbele interlinie) worden in principe ingekornt. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

VRG-debat (1)

In Veto 6 werd het debat, dat het VRG op 23 oktober organiseerde ("terechte repliek" op de strubbelingen in en rond het gerecht), verslagen in een paginagroot artikel. Het VRG kan er dus zeker niet over klagen dat er aan het thema niet genoeg aandacht wordt geschonken. Toch twee bemerkingen.

Eén: het debat zou te wetenschappelijk geweest zijn. Het is inderdaad waar dat ons panel bestond uit academici, maar dat was ook de bedoeling. Bij een politiek debat was de kans te groot dat de politici de maatschappelijke beweging zouden recupereren. Bovendien was onze hoofdbedoeling informeren en niet polariseren. Dat het debat te technisch was, is misschien waar, maar het recht is ook soms technisch en men moet (zeker als universiteitstudent) de moeite doen om zich daar een beetje in te verdiepen. Zo moeilijk is dat ook niet. De laatste tijd staan er in alle informatieve tijdschriften dossiers over 'de justitie'. Het recht is trouwens ook niet moeilijker dan een andere wetenschap.

Twee: in de laatste alinea van het artikel wordt een algemene beschouwing gegeven. Ik steier even: 'Met hautaine woorden vullen de geleerden en politici de holle begrippen op waarmee ze hun 'nieuwe politieke koers' willen rechtvaardigen. (...) Op dit ogenblik is de wijziging van art. 151 van de grondwet de enige concrete doelstelling van hun 'hervormde' beleid. Een flauwe boodschap voor de 'gewone' en niet academisch geschoolde mensen, die enkel een 'rechtvaardig' gerecht verlangen, dat rekening houdt met hun behoeften en dat rechters aanstelt die niet alleen 'vonnissen' uitspreken in het voordeel van een rijke top-laag.' Ten eerste was ons debat bedoeld voor studenten, dus minstens voor 'academisch geschoold wordende' mensen. En ten tweede: als Veto beweert de studenten te vertegenwoordigen moet het zich af en toe ook wel eens kritisch bevragen of het dit wel doet. Blijkbaar spreekt het gerecht nu alleen vonnissen uit in het voordeel van een rijke top-laag. Dit is een lompe veralgemening en een klap in het gelaat van al diegenen binnen de justitie die dagelijks met de 'gewone' en niet academisch geschoolde mensen begaan zijn. En ik denk persoonlijk niet dat 'de student' hier fundamenteel anders over denkt.

Dat Veto moet informeren, staat buiten kijf (maar dan moet het wel de juiste informatie geven). Dat het moet opiniëren, is minder evident gezien de vertegenwoordigende functie van Veto. Dit opiniëren moet volgens mij in elk geval eerder op een bevragende dan op een stellingnemende manier gebeuren.

Bruno Lambrecht, preses VRG.

Nvdr: Voor alle duidelijkheid: de kritiek van Veto sloeg niet op de terecht succesvolle organisatie van het debat zelf, maar wel op de inhoud ervan. Dat het debat te technisch was, is niet alleen een kritiek van Veto, maar werd door verschillende studenten geuit, ook op de AV van Kringraad. For what it's worth: Hierover door ons ondervervaard stemde Jos Bouveroux (de moderator van dienst) in met onze kritiek. Hij sprak van een 'kritisch, goed verslag': "Studenten moeten zich kritisch opstellen, en zeker ten opzichte van hun eigen activiteiten."

VRG-debat (2) Stadswacht

De preses van het Vlaams Rechts Genootschap is een goed man. Met "een bepaald promille" wil hij wel "één en ander" kwijt rond de Vetoverslaggeving over het juridisch-debat van 23 oktober in de Minibalans, nr. 6.

De preses wil "een kat een kat" noemen: het "verlichte" Veto was weer eens niet "neutraal". Foel, stoute Veto en dat met de cénjtes van onze Alma Mater. Parel voor de zwijnen, klinkt het bijna: Van een begiftigde mag toch wel enige loyaliteit verwacht worden, nietwaar? Een "bevoegd persoon" kan het weten. Veto, blijf bij je trog: Persvrijheid, redaktionele lijn: laat maar. De preses stelt: "Naar mijn mening is men gewoon nog onwennig tegenover de 'mondige burger'". Is het ooit anders geweest en wie is men?

"Sommigen willen ons zien mee betogen in optochten tegen het 'systeem' en het 'establishment'", schrijft hij, er aan toevoegend dat het zo 'simpel' niet is. Er moet "geuanceerd en geargumenteed" worden. Pro domo? Door een probleem te fragmenteren, wordt het opgelost in zijn oorzakelijke faktor, namelijk het spaarbekken (systeem, zo u wil). Wanneer men abstraktie maakt van de machinerie, dan is het mogelijk een goede bout te vinden. Kan van het pars pro toto verwacht worden dat het niet in katzwijn valt bij het bekende gebruik van *untarrete* begrippen (klassejustitie, establishment, systeem, ...)? Ik beken: liever manifest partijdig, dan funest afzijdig. Partiality must not only be done, it must also be seen to be done. Liever tendentieuze en demagogisch genoemd, dan geruoemd om één gedoemd tot beargumenteerde stilte. En verder, beste, veel luciditeit en blijf van de fles! Kwestie van "nivo".

Gianni Loosveldt, 3de lic. rechten

Afscheid

Als jullie stellen dat Veto ruime aandacht besteedt aan sociale problematieken vanuit het perspectief van democratisering van

zowel onderwijs als de maatschappij, en deze maatschappelijke problemen op een originele manier benadert, moet ik vaststellen dat jullie in deze periode met belangrijke gebeurtenissen opvallend stil blijven en geen standpunt durven innemen in een zaak die de hele wereld schokt en met afzrijnen vervult.

Moet ik daaruit konkluderen, zoals jullie in Veto schrijven, dat de Leuvense studenten niet willen vereenzelvigd worden met de emotionele reacties van de gewone man? Of misschien vooral niet met de arbeiders, zoals in mei '68?

De nieuwe generaties van universiteiten paraderen liever met hun cabriolets en GSM's door de straten van Leuven, dan op te komen voor een betere democratie. Het zal hun een zorg wezen, de fils à papa.

Daarom wil ik als kunstenaar en vooral als arbeider op mijn beurt niet meer met deze generatie van studenten vereenzelvigd worden en zal ik mijn abonnement op Veto niet meer vernieuwen.

J. Weygaert, Zaventem

doende belicht werd in het artikel.

Stadsoverleg

In het redactioneel van Veto 4 wordt er flink uitgehaald naar het stadsoverleg. Het is, zoals het woord zelf zegt een overleg, en er kan dan ook geen sprake zijn van bindende beslissingen en afspraken. We mogen ons als studenten gelukkig prijzen zo'n overleg te hebben. Onder de vorige koalitie konden we daar alleen maar van dromen. Het is dan ook evident dat het wederzijds vertrouwen niet van vandaag op morgen bewerkstelligd is. Tot onze grote spijt moeten we vaststellen dat Veto, als blad van de Leuvense studenten, daar alles behalve toe bijdraagt.

Naar aanleiding van enkele artikelen in Veto 4 en 5 zouden we dan ook graag een aantal zaken rechtzetten; In het artikel "Een dance-hall zonder muziek" (Veto 5) schrijft Veto dat de 24-urenloop in Bloedserieus evenementen zijn die sinds mei '96 op een uitzonderingslijst van activiteiten zouden staan. Die zogenaamde uitzonderingslijst bestaat helemaal niet. In mei '96 hebben we op het stadsoverleg voor het eerst een lijst met activiteiten, waarvoor we graag een uitzondering inzake geluidsoverlast hadden gekregen, overhandigd. Die lijst zou dan worden besproken op het schepencollege.

Ook de vergelijking tussen de 24-urenloop en Marktrock enerzijds en bierfeesten anderzijds gaat niet op. Het zijn namelijk geen activiteiten die een ganse nacht duren. Voor buurtbewoners is het verschil tussen zes uur slapen en één uur slapen namelijk enorm groot als ze 's anderen-daags moeten gaan werken. Zinnen als "... midden in een residentiële wijk van zo'n twintig miljoen grassprietjes" in het artikel "Over sportschoenen en bier", maken het er voor ons niet gemakkelijker op. Met zulke bijzinnen worden wij gekonfronteerd in discussies op het stadsoverleg. Het is voor de studenten al moeilijk genoeg om op het stadhuis iets te bereiken.

Wat het project van *Kultuurraad* in de Philipsgebouwen betreft, kunnen we alleen maar dankbaar zijn dat de stad ook effectief de belofte is nagekomen, die ze in mei '96 gedaan heeft. Indien het project niet kon doorgaan, zou er samen naar een alternatieve oplossing worden gezocht. Dat moment kwam er na het negatief advies van de Leuvense politie en de technische dienst, maar al snel werden de nodige maatregelen getroffen om aan de gestelde eisen te voldoen, en het project alsnog in de Philipsgebouwen te laten doorgaan.

Ook met betrekking tot *Medica* is de stad meer dan behulpzaam geweest. De bewuste aanvraag werd, onder druk van Kringraad en *Medica*, zelfs driemaal aan het schepencollege ter goedkeuring voorgelegd. Dit hebben we uitsluitend te danken aan een aantal onmiddellijke contacten — met de burgemeester zelf en enkele schepenen — die we dankzij het stadsoverleg hebben kunnen bewerkstelligen.

Wendy Danko en Pieter Tratsaert, namens Kringraad Kringencoördinatoren

*nvdr.: Het lijkt geen twijfel dat de studenten jullie dankbaar zijn voor de manier waarop jullie de standpunten van de stad aan hen overbrengen. Wat anders te denken over de wijze waarop jullie de argumenten van het stadsbestuur overnemen inzake de dance-hall op de 24-urenloop en hen en passant loven voor hun 'oplossingen' voor het *Medica*- en het Philipsproject? We kunnen ons vergissen maar volgens onze informatie was het niet het stadsbestuur dat — op basis van een niet al te stievolle argumentatie — het maandenlange labuur van talrijke studenten in deze projecten dreigde teniet te doen. Dat het stadsoverleg een nuttig instrument is, zult u ons evenwel nooit horen ontkennen, maar het blijft wel zo dat dit instrument niet eens nodig zou zijn als de officiële communicatie tussen stad en student wat vlottiger zou verlopen. Of zoals jullie het zelf zo treffend zeggen: "Het is voor de studenten al moeilijk genoeg om op het stadhuis iets te bereiken."*

nvdr.: Wij kunnen ons niet van de indruk ontdoen dat u die denigerende beschouwingen en desinformatie leest waar die niet staan of bedoeld zijn. Toegegeven, in het zinnetje "Daarnaast moet je Nederlanders spreken en laaggeschoold zijn." ontbreken voor 'laaggeschoold' de cruciale woorden "bij voorkeur". Niet dat we onze straf willen ontlopen, maar geloof ons dat hiervoor de jaren-negentig-versie van de zeduifvel verantwoordelijk is. Verder willen we erop wijzen dat aan de opleiding en ondersteuning van de langdurig werkloze stadswachten inderdaad niet één zin, maar wel een hele paragraaf is gewijd, en dat ook het takenpakket van de stadswacht en de samenwerking met de politie ons inziens vol-

Gert Van Esseche, licentiaat en stadswachter.

88

118

Tiensestraat KOPIËREN • DRUKKEN • PRINTEN • ONTWERPEN Tiensestraat

9 - 19 u. Maandag t/m Donderdag 9 - 22 u.
9 - 19 u. Vrijdag 9 - 20 u.
gesloten Zaterdag 10 - 17 u.

.....IT TAKES TWO TO TANGO..... (advertentie)

Geburtenissen naar aanleiding van Inge's Ebola-eksplosie, deel 1 van 3.

Ik ben niet zo'n zeehond. Pas op, de leuze 'Terug naar de Natuur' laat mij niet volledig koud, maar wanneer ik moet kiezen uit het rijtje 'Te land, Ter Zee en In De Lucht', dan gaat mijn voorkeur zonder twijfel uit naar het laatste! Sara en ik hadden echter afgesproken op de pier van Oostende, alwaar zij zou gaan vissen, bij wijze van 'mediterend verlof', zoals ze dat zo mopi tijdens het telefoongesprek van 'het-spijt-mij-echt-met-uw-dochter-mevrouw!' had omschreven. 'Het is dan juist alsof ze in me is, alsof ik kan klappen, door mijn lijf, enfin, door de resonantieopbouw ervan...' 'Zo de kip, zo het kuiken...', dacht ik, want het was wel duidelijk dat het mens teveel foute bladen konsumerde, waar ik niets op tegen heb, maar wanneer zo'n mensen dergelijke kwakzalfdingen dan gaan verkondigen, haak ik af. En wel om volgende reden: 'Al is 't zingen best wel fijn, doffer hoedt u voor het zangzaad, denk toch aan uw lijn...'. Enfin, ieder zingt zoals gebekt en ieder vist op zijn getij...

En ik dus naar Oostende met de trein. Ik kan u overigens melden dat mijn stemming tijdens de rit behoorlijk afgewekt was, omwille van het simpele feit dat de nakende ontmoeting met Sara mij min of meer verplichtte de uiterst aangename nacht voor de geest te halen welke aan het drama voorafging. Ofschoon Inge's welwillendheid mij tijdens de feiten verbaasde, vervulde het gevoel van macht op dat bijzonder harmonieus gevormd lijf me met vlagen van uitgesteld genot. In het bijzonder herinnerde ik me het (kwa grandeur) keizerlijk ogenblik waarop ik haar borsten deed trillen onder de stroomimpuls die ik haar door middel van een speciaal daartoe gebroken zestig Watt lampje toebracht', er uiteraard voor zorgend kwelling met tederheid af te wisselen om aldus een soort van zielskerving te bekomen. Als U dit behavioristisch vindt, kan ik enkel stellen dat het voor beide partijen een uiterst aangename bezigheid kan zijn. Enfin, met al dat gedagdrroom stond ik, voor ik het goed en wel in de gaten had, te konverseren met de moeder. En toen kwam de slater. Juist omdat ik niet van de wereld was, zei ik een zin van volgende strekking: 'Heeft ze dat van U geleerd, dat met die cloaca?' En omdat de term cloaca in het vliegwezen zowel als in het viswezen doelt op de dierlijkheid van de aars, begreep Sara dat er spreekwoordelijke stont aan de knikker was en begon ze me daar te schelden dat het geen naam meer had. Hierover en wat het vervolg aangaat, wil ik U onderhouden in een volgende aflevering van een gebeurtenis die me hoogstwaarschijnlijk nog lange tijd zal achtervolgen.

Frans Mallems.

¹ Zie: Mallems Frans 14 juni 1994. "Over lucht en water, vrijheid en klaustrofobie bij de moderne mens". In Duivenkoerant, kritisch duivenlexicon, jrg. 36, nr. 2, p. 18-19.5.

² Het betreft hier Sara Dandois, moeder van Inge Dandois, het meisje met het geëksplodeerde en evenzeer geëksplodeerde lijf, wiens cloaca zich vorige week nog zo bereidwillig getoond had. Zie overigens Veto 7 voor een verslag ter zake.

³ Dergelijke technieken worden vaak toegepast tijdens het africhten van de jonge duif en dit terwijl de melker volgende zin skandeert: 'Herinnert U van wie ge zijt! Wij geven U dit teken opdat ge altijd terug zoudt keren naar Hem die u bezit'. Bij deze is het geuleter over het zogenaamde duiveninstinkt dan ook weer de wereld uit geholpen.

Onderzoek participatiegraad Nederlanders in Vlaams onderwijs

Nederlandse studenten wegen zwaar door in Vlaams onderwijsbudget

De Vlaamse onderwijs valt in de smaak bij onze Noorderburen. Dat blijkt uit een onderzoek uitgevoerd in opdracht van Vlaams minister van Onderwijs Van den Bossche. Jaarlijks trekken 16.853 Nederlandse studenten en leerlingen de grens over om hier les te volgen. Omgekeerd volgen slechts 4.032 Vlamingen les in Nederland. Een mooi bewijs dat het Vlaamse onderwijs kwalitatief hoogstaand is, zal u misschien opperen. Minder positief is het prijskaartje: de globale kostprijs van de participatie van Nederlandse studenten en leerlingen aan het Vlaamse onderwijs loopt op tot bijna drie miljard frank.

Jaarlijks vinden vele Nederlandse studenten — bijna tweeduizend — de weg naar de Vlaamse universiteiten. Een aantal van hen woont in België, maar toch nog de helft steekt speciaal de grens over hier om te kunnen studeren. Opvallend is dat precies de duurdere opleidingen — geneeskunde, diergeneeskunde en farmaceutische wetenschappen — de voorkeur van de Nederlanders wegdragen. Tweederde van de Nederlanders aan onze universiteiten schrijft zich jaarlijks in voor één van deze opleidingen. Dat heeft te maken met de numerus fixus die door de Nederlandse overheid voor deze opleidingen elk jaar ingesteld wordt. Slechts een vooraf bepaald aantal studenten kan deze studies aanvatten. Hierdoor trekt een deel van hen naar Vlaanderen om de opleiding hier te volgen.

De universiteiten met het hoogste aantal Nederlanders zijn de KU Leuven met

618 studenten, de Universiteit Gent met 433 en het Universitair Centrum Antwerpen met 417 studenten.

Schoolopleiding

Hoewel men in Vlaanderen van mening is dat vooral de Vlaamse universiteiten een grote aantrekkingskracht uitoefenen op onze Noorderburen, wordt dit door het onderzoek enigzins genuanceerd. De helft van het aantal Nederlanders dat aan het Vlaamse onderwijs participeert, volgt een opleiding in het basis- en secundair onderwijs. Voor de Vlaamse overheid betekent dit dat zij jaarlijks anderhalf miljard frank besteedt aan de schoolopleiding van Nederlanders. Voor de universitaire opleiding draagt de overheid jaarlijks 850,5 miljoen bij.

Deze cijfers hoeven uiteraard geen probleem te zijn. Toch kan men zich rustig inbeelden dat minister Van den Bossche hiermee niet gelukkig is. De drie miljard frank die hij jaarlijks besteedt aan de opleiding van Nederlandse studenten en leerlingen aan Vlaamse onderwijsinstellingen, wordt niet gecompenseerd door een gelijkaardige inspanning van de Nederlandse overheid voor de opleiding van Vlaamse studenten. Het rapport ziet de oorzaak van deze schefftrekking vooral in het Nederlandse systeem van belasting en studiefinanciering. Die bevatten een aantal mechanismen die het voor de Nederlanders interessant maken om in het buitenland te studeren. Zo wordt een studietoelating in Nederland omgezet in een beurs, wanneer de student de opleiding in het buitenland volgt. In Nederland krijgen alle studenten van het hoger onderwijs een beurs. Bij studenten die er

niet in slagen om hun opleiding binnen de vijf jaar met succes af te ronden, wordt de beurs in principe omgezet in een studietoelating. Deze moet terugbetaald worden aan de Nederlandse overheid. Bij buitenlandse studenten is dit niet het geval. Zij krijgen een beurs, ongeacht hun studieduur.

Het rapport maakt ook melding van de voordelige financiële regeling die er tot voor kort bestond voor Nederlandse studenten, die wegens de numerus fixus niet in eigen land een universitaire opleiding konden volgen. Wanneer zij die opleiding in het buitenland volgden, voorzorg de Nederlandse wetgever in de mogelijkheid om de buitenlandse studiekosten af te trekken van het belastbare inkomen van de ouders. Studeren in het buitenland werd op die manier financieel een stuk interessanter, vooral dan voor kinderen van welstellende ouders.

Terughoudendheid

Het rapport besluit dan ook dat er in Nederland dringend werk moet gemaakt worden van een hervorming van het Nederlandse systeem van studiefinanciering zodat de 'vloedgolf' van Nederlandse studenten naar Vlaanderen afgeremd wordt. Het rapport verwijst bovendien naar de hervormingsplannen van de Nederlandse minister van Onderwijs Ritzen waarin deze de Nederlandse instellingen oproept een absolute terughoudendheid in acht te nemen tegenover een te grote instroom van buitenlandse studenten in Nederland. Reden: een te hoge financiële druk op de Nederlandse onderwijsbegroting.

Annie Deckx

Corso was er niemand beschikbaar voor commentaar.

Ook de soapserie rond de Lido is nog altijd niet aan zijn slotaflevering toe. Het buurtcomité Keiberg, dat eigenlijk gewoon een rustige buurt zonder een dancing wil, vindt steeds weer een gaatje in de wet om de zaak te laten aanslepen. Het enige wat het comité daar voorlopig mee bereikt, is dat de uitbaters hun investering niet kunnen terugverdienen in de mate dat ze dat voorzien hadden. Studentenkringen zijn er, gezien de slechte publiciteit, niet op

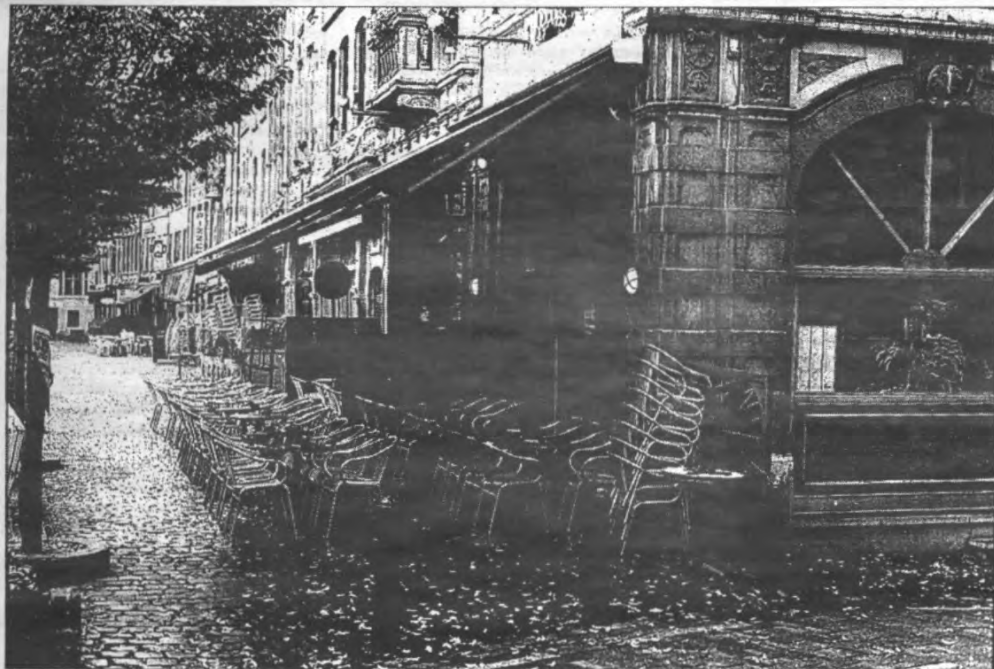
gebrand om hun fuif te organiseren in deze zaal en de belangstelling om de zaal te huren is naventant. Daarnaast willen ook de leveransiers, naar verluidt, hoe langer hoe sneller biter bij de vis. "Nochtans zou het comité moeten beseffen dat, wanneer de Lido de boeken sluit, er snel een nieuwe investeerder, zal klaarstaan om de zaak voor een prijke over te kopen, en dan begint de carroussel weer van voraan.", aldus een betrokkene.

Bart Eeckhout

Fuifzalen

vervolg van p. 1

lijk het kind van de rekening wordt, zou dit wel eens het einde van de Corso kunnen betekenen. Alvast een streep door de rekening van de Landbouwkring, die daar in februari haar interfacultair Songfestival plant. "Als de Corso sluit in januari, zitten wij met een serieus probleem", klinkt het lakoniek in het boerenkot. Vanwege zaal

Kafee zonder bier, en binnenkort ook zonder terras

(Foto Kris Van Lancker)

Roovers sporen geheim agent op

In Albert Camus ('De Rechtvaardigen' en 'De Bezetenen') vonden De Roovers het tijd voor een nieuwe uitdaging. Voor hun nieuwe voorstelling lieten zij zich inspireren door het werk van Joseph Conrad. Deze week gaat 'Demonen III' in première in het Stuc. Robby Cleiren en Luc Nuyens stonden welwillend een halfuurtje van hun tijd af. "We hebben nog veel werk voor de boeg", zuchten zij.

Het toneelspelerscollectief De Roovers werd opgericht in 1994 door studenten, die toen afstudeerden aan het conservatorium van Antwerpen. Het gezelschap wil theater maken in een wisselend samenwerkingsverband met verwante zielen. Voor 'Demonen III' werd gewerkt met Robby Cleiren, Liesbet Jannes, Günther Lesage, Dimitri Leue, Katrien Meganck en Luc Nuyens. Samen storten zij zich op het oeuvre van de Brits-Poolse auteur Joseph Conrad. In hun zoektocht stuiten zij uiteindelijk op 'The Secret Agent', een vrij onbekende tekst die Conrad in 1923 tevens bewerkte voor theater. Deze tekst werd het uitgangspunt voor 'Demonen III'.

Onhoudbaar

Verloc is een geheim agent die in opdracht van de ambassade in Londen infiltrateert in een groepje anarchisten. Op een dag krijgt hij van de ambassade de opdracht een bomaanslag te plegen op de sterrenwacht van Greenwich, om zo een angstpsychose te veroorzaken onder de bevolking. De ambassade hoopt op deze manier de mensen warm te krijgen voor een universele repressieve wetgeving. Voor Verloc begint met die opdracht een confrontatie met zichzelf, waardoor vertwijfeling en onzekerheid toeslaan. Dit wordt het begin van een marteling die uiteindelijk fataal zal aflopen. De Roovers: "Het stuk gaat over heel veel dingen. Er speelt zich een familietragedie af, maar tegelijkertijd worden heel wat maatschappelijke structuren blootgelegd. Conrad stelt daarbij twee groepen tegenover elkaar: mensen die de maatschappelijke orde in stand willen houden tegenover mensen die deze willen veranderen. Hij laat zien dat die twee groepen eigenlijk in hetzelfde bedje ziek zijn, dat beiden gekenmerkt worden door eigenbelang en corruptie."

Dat laatste element, de fundamentele slechtheid en het egoïsme van de mens dat onder 'de beschaving' schuilt, is een constant terugkerend thema in het werk van Conrad. "Conrad toont aan hoe dun het vernislaagje is dat ervoor zorgt dat de maatschappij een maatschappij is, hoe snel dat je eigenlijk door dat laagje heen bent. In veel van zijn werken verandert het denken van het hoofdpersonage door de confrontatie met het vreemde, bijvoorbeeld van een andere cultuur. In 'The Secret Agent' gaat het meer om het onhoudbare van de situatie van het hoofdpersonage. Verloc raakt zo verstrikt in zijn dubbelzinnigheid dat hij geen uitweg meer ziet."

Klassiek

De roman 'The Secret Agent' en de oorspronkelijke teaterbewerking zijn al behoorlijk oud. De Roovers distilleerden uit deze teksten een eigen bewerking, die veel meer geaktualiseerd is. Ook werd afstand gedaan van heel wat toneelconventies uit die tijd, die in het stuk van Conrad nog aanwezig zijn. Toch willen ze Conrad geen klassiek auteur noemen: "Hij heeft een heleboel literaire conventies doorbroken en was daardoor zeer vernieuwend voor zijn tijd. Conrad schreef heel veel reisverhalen, waarvan 'Heart of Darkness' waarschijnlijk het bekendste is. Wat zeker nieuw was, is dat Conrad de niet-westerse kultu-

ren op een onkoloniale manier beschreef. Alle culturen waren voor hem evenwaardig."

Materiaal

Het gezelschap werkte voor zijn voorstellingen al met teksten van Hendrik Ibsen, Fjodor Dostojewski en Albert Camus. De beslissing om voor de volgende voorstelling met Joseph Conrad te gaan werken, is eigenlijk zeer toevallig gekomen. "De ene tekst brengt je eigenlijk bij de andere. Zo hebben we vorig jaar met Dostojewski en Camus gewerkt voor 'De Bezetenen'. We zijn dan bij Conrad verzeild geraakt, omdat hij in 'The Secret Agent' werkt met personages, die gebaseerd zijn op 'De Idioot' van Dostojewski. Conrad en Dostojewski hebben bovendien een vergelijkbare biografische achtergrond: hun families hebben zich allebei verzet tegen het regime en raakten daardoor in moeilijkheden waardoor ze moesten emigreren." De beslissing om met de ene of de andere auteur te gaan werken, komt zo bijna automatisch. De Roovers lezen heel veel en regelmatig geven ze teksten die ze interessant vinden aan elkaar door. Zo verzamelen ze materiaal, waarmee ze graag verder zouden werken.

Vandaag

Opvallend is dat De Roovers hoofdzakelijk met klassieke auteurs werken. Vinden zij de hedendaagse schrijvers dan niet interessant? "Auteurs van vandaag schrijven in wezen precies dezelfde dingen als de auteurs van vroeger, alleen is de vorm waarin dat gebeurt veel moderner, en worden een aantal oude conventies vervangen door nieuwe. Een verschil is wel dat er vandaag, en dan vooral in Vlaanderen, een schrijvend tekort is aan boeiende teatertek-

sten. In Frankrijk, Duitsland en Engeland zijn wel zeer goede toneelschrijvers en dat hangt samen met een andere schrijfcultuur en teatercultuur die daar bestaat. Ik heb wel de indruk dat die cultuur ook langzaam aan bij ons op gang begint te komen." Bij het werken met klassieke teksten vinden De Roovers het heel belangrijk zich af te vragen wat die teksten voor ons nog te betekenen hebben. "Je moet je afvragen hoe de literaire en maatschappelijke context eruitzigt waarin deze teksten geschreven werden en vooral wat het belang is van die zaken vandaag."

Spullenhulp

De voorbereiding van een voorstelling is voor De Roovers een zeer boeiend en intens proces, dat eigenlijk nooit zijn einde vindt. Hun manier van werken doet hen steeds verder graven in tekstmateriaal en sekundaire literatuur waardoor steeds andere benaderingen en invalshoeken zich aandienen. "Ook tijdens het spelen zelf blijven we werken aan het stuk. Na elke voorstelling is er een evaluatie, waarin we dingen aanpassen of zelfs radicaal wijzigen. Het productieproces is nooit ten einde."

Het gezelschap krijgt sinds twee jaar een subsidie en dat zet hen wel wat onder druk. "Als je geld krijgt dan verwacht de 'goegemeente' daar ook wat voor terug. Je moet echt tegen een behoorlijk tempo voorstellingen afleveren en zeker met onze manier van werken valt dat soms wel moeilijk te rijmen. Je moet je daar wel niet te veel bij voorstellen hoor, het geld dat we krijgen volstaat niet om één voorstelling te maken en dan moeten we nog heel erg opletten met wat we uitgeven. De kostuums waarin we spelen komen nog altijd van Spullenhulp of het Leger des Heils' en het decor bestaat grotendeels uit dingen die we ge-

vonden hebben, een stuk karton en wat touw of zo."

De Roovers werken als een collectief, dat wil zeggen dat zij vanaf het allereerste moment van het productieproces tot de alleraatste speeldag werken met de volledige ploeg. Alle spelers hebben hun zegje bij het tot stand komen van de voorstelling en er wordt bewust gewerkt zonder registreer. Deze manier van werken maakt het zeer moeilijk om te vertrekken van proza en om dat dan om te zetten in theater. Het zou onbegonnen werk zijn om het dan, zonder registreer, eens te worden over de vorm die het stuk zou moeten krijgen. Van daar dat de groep bij voorkeur uitgaat van een teatertekst. Door te werken als een collectief krijgen zij bovendien de kans hun eigen verhalen te vertellen in plaats van mee te spelen in het verhaal van een ander.

Pleasant

'Demonen III' is ook opgenomen in het programma van Bronks, jeugdtheater. De voorziede leeftijdsgroep is zestien jaar maar De Roovers zien dat wel zitten. "We zijn vorig jaar ook bij Bronks geweest met 'De Bezetenen' en dat was echt een zware voorstelling. We hebben het in dat stuk over nihilisme en zelfmoord en zo. Bronks organiseert dat altijd wel goed. Zo is er eerst een voorgesprek waarin het stuk een beetje wordt gesitueerd. Na de voorstelling is er dan een nagesprek. Je voelt dan dat die jongeren veel liever zoets zien dan het klassieke betuttelende jeugdtheater waarmee meestal worden gekonfronteerd. Die gesprekken zijn altijd heel goed omdat de kinderen echt heel eerlijk zeggen wat ze vinden en dat is heel plezant."

Kristien Michiels
Wanne Van Hemelrijk

'Demonen III' van De Roovers gaat in première op woensdag 13 oktober om 20.30 u in de Vlaamingenstraat en is daar verder nog te zien op donderdag 14 en vrijdag 15 oktober. Kaarten kosten 200/300 frank en kan je kopen in het Stuc.

Europakring organiseert debat over vrouwen, politiek en macht

Gelijke kansen voor vrouwen

In de grote aula van het Maria-Theresia College was afgelopen woensdag nauwelijks voor een derde bezet, wat wellicht te wijten was aan de overdosis debatten van de laatste weken. Moderator van dienst was professor Katelijne Malfliet, die Pascal Deboosere op flamboyante wijze verving. Zij praatte zes vrouwelijke gasten aan elkaar, die het plan van minister Anne Van Asbroeck (SP) met betrekking tot het gelijkekansenbeleid, mochten bekritisseren en evalueren. Dat plan bepaalt dat maximum tweederde van de leden van alle adviesorganen van hetzelfde geslacht (lees: man) mogen zijn, wat impliceert dat minstens eenderde vrouw moet zijn. Het gaat dus om vastgestelde quota, positieve diskriminatie dus. Verder ging het gesprek over emancipatie en de toekomst en zin van de vrouwenbeweging. Ondanks Malfliet's pogingen om tot alternatieven te komen, bleef het debat steken in generalisering, al waren er hier en daar wel spitante uitspraken aan de linker- en rechterzijde van de tafel.

Het was een bont gezelschap vrouwen, afkomstig uit alle Vlaamse politieke partijen: Magda Aelvoet (Agalev), Anne Van Lancker (SP) en Marianne Thyssen (CVP) vertegenwoordigden het Europees niveau. Alexandra Colen (Vlaams Blok) en Patricia Ceyskens (VLD) zetelen in het Vlaams parlement en Annemie Van de Casteele (VU) werkt op federaal niveau. Het grootste deel van de avond

werd besteed aan een individuele bespreking van het plan, opgesteld door minister van Gelijke Kansen Van Asbroeck. Malfliet merkte hierbij op dat het plan het heeft over 'de gelijkheid van alle burgers', wat zij een "inkorrekuit uitgangspunt vond daar mannen en vrouwen helemaal niet hetzelfde zijn." De toon van het gesprek was gezet, en Patricia Ceyskens mocht de spits afbijten.

Ceyskens's grootste bezwaar tegen het plan van Van Asbroeck was wat zij noemde "het kastessysteem" om de maatschappij in groepen als homo's, migranten, vrouwen, lesbiennes en zo" op te delen. Zij pleitte voor een 'harmoniemodel' in plaats van een 'konfliktmodel'. "Positieve diskriminatie helpt vrouwen, en zeker de meest kapabele, niet vooruit", zo luidde het. "Van Asbroeck kan je de minister van de homo's noemen, want dat is de enige minderheids-groep waar ze werkelijk iets voor gedaan heeft."

Druk

Malfliet gaf dan het woord aan de sprekerster "uiterst links van mij", een uitspraak die enig geginnel in de zaal losmaakte. Alexandra Colen sloot zich grotendeels bij Ceyskens aan, en lanceerde het idee van de 'spontane solidariteit' in het gezin, die moest doorgetrokken worden naar de maatschappij. Zij was niet te spreken over Van Asbroeck's opsplitsing in vrouwenrechten, homorechten enzovoort, maar had het liever over mensenrechten en noemde Van Asbroeck's plan "een ideologie, die stelt dat er in plaats van mensen, mannen en vrouwen zijn." Spontane solidariteit, daar geïllustreerd Marianne Thyssen helemaal niet in.

Positieve diskriminatie was voor haar dan ook perfect verdedigbaar, omdat je mensen, die in een verschillende situatie zitten, ook verschillend moet behandelen: "Niemand staat immers spontaan macht af, dat gebeurt alleen onder druk of dwang."

Solidariteit

"Mijn oren tuiten bij de uitspraken van de VLD: dat is immers de partij bij uitstek die uitgaat van concurrentie, competitie en die het konfliktmodel gebruikt en die nu spreekt over een harmoniemodel alsof de realiteit daaraan beantwoordt", aldus Magda Aelvoet. "Men moet erkennen dat sommige groepen hun voordeel halen uit de bestaande ongelijkheid. De Groenen hebben altijd het stempel 'naïef' gekregen, maar dat de VLD niet wil zien dat sommige groepen onderdrukt worden: dat is pas naïef." Na deze scherpe repliek op de VLD besprak Aelvoet het plan van de minister van Gelijke Kansen. Het idee om met quota te werken, zodat er minstens eenderde vrouwen in adviesorganen zitten, vond zij "een beetje kunstmatig, maar dat is nodig om in het begin de verschillen zoveel mogelijk weg te werken."

Ceyskens's antwoord op de kritiek van Aelvoet was kort en niet echt ter zake: "Positieve diskriminatie is ook diskriminatie, vergelijkbaar met het beeld dat men in twee vijvers vist; één voor vrouwen en één voor mannen, en is dus weer een uiting van separatistisch denken." Alexandra Colen gaf tenslotte nog wat merkwaardige commentaar op dertig jaar feminisme en emancipatie: "Vrouwen zijn het slachtoffer van de

vervolg op p. 5

"We lullen maar wat en gulle blokt ullen brol"

Edurende de afgelopen tien jaar werd de rechtsopleiding aanzienlijk gemoderniseerd en geïnternationaliseerd. Deze vernieuwing bleef evenwel maatschappelijk onzichtbaar, omdat de juristen, die met deze nieuwe programma's afgestudeerd zijn, nog nauwelijks politieke of gerechtelijke verantwoordelijkheid dragen. Zo klonk het in de open brief naar aanleiding van de media-aandacht voor Vrouwe Justitia en haar werking, ondertekend door een aanzienlijk aantal professoren. Dat deze zinsnede op enig wenkbrauwgefrons werd onthaald, behoeft geen betoog. Reden genoeg voor het VRG om een gespreksavond op te zetten rond het 'Modern rechtsonderwijs'.

Het wekte wel wat verwondering dat de rechtstudent zich niet meteen geroepen voelde om 'en masse' naar de Kleine Aula van het Maria-Theresia College af te zakken. Een opkomst van een kleine vijftig studenten is niet echt spektakulair te noemen, als je weet dat er zo'n 2500 rechtstudenten in Leuven studeren. Kwatongen beweren dat de meeste studenten gewoon te moedeloos zijn en al lang niet meer geloven in diepgaande hervormingen van het universitaire onderwijs. Wel bleek dat de kritische rechtstudent paraat was. En zoals wel eens meer pleegt te gebeuren, hadden de afwezigen ook nu ongelijk.

Blanpain

Dat Professor Blanpain niet meteen verlegen zit om een boude uitspraak, werd maandagavond eens te meer bewezen: "Ons universitaire onderwijs kent een continue achteruitgang. We bevinden ons vandaag op het niveau 'minimum minimumum'". Het probleem, volgens Blanpain, bestaat erin dat de opleiding schromelijk te kort schiet op het gebied van teamwork, techniek en interculturele werking. De universiteit heeft voor deze punten nauwelijks aandacht, omdat ze "burokratisch is tot en

met en dat verergert alleen maar".

Oplossing? Niets minder dan een culturele revolutie en dit vanaf de kleuterklas. Konkreet betekent dit de helft van de vakken afschaffen (een maximum van negen uur les per week). De rest van de tijd zouden de studenten moeten doorbrengen in de bibliotheek, op het terrein, in groepswork en in oefeningssessies, waarop de prof aanwezig moet zijn. Toen Blanpain dekaan was van de faculteit Rechten heeft hij dan ook twee vakken in zijn vakgebied afschaft. Resultaat: woedende assistenten "die moord en brand schreeuwden", omdat ze door het verminderen van het aantal vakken, hun benoeming dachten mis te lopen. "Dus heeft men snel een aantal vakken bijgemaakt in andere vakgebieden, zodat die assistenten niet voor hun hachje hoefden te vrezzen". De slechte ervaringen van dekaan Blanpain houden daar echter niet op. Hij pleit voor een openbare evaluatie van de profs en hun onderwijsprestaties. Het gaat er vandaag anders aan toe: "Zelfs als dekaan, kon ik de evaluaties van andere professoren niet inkijken".

Aframmelen

De studenten moeten volgens hem meer opties krijgen om hun vakken te bepalen. Blanpain pleitte ook voor een degelijk fakulteitsbudget. "Het budget van de fakulteit is een ramp," zei Blanpain. Daarenboven pleit hij voor de mondigde student. Volgens een eenvoudig rekensommetje is een student in vijf jaar tijd juist geteld één uur aan het woord, en dan moet hij nog het geluk hebben dat er iemand naar hem luistert. Op vijf jaar tijd zou een student vijfhonderd uur aan het woord moeten komen. "Ja, maar brengt uw methode de demokrasering van het onderwijs dan niet in gevaar?" wou een bezorgde student weten. Blanpain: "Kijk naar de lijst met personeelsleden van onze fakulteit: volk genoeg om in kleine groepjes les te geven. Het zou al een revolutie zijn, mocht een prof zich tien uur per week bezig houden met de vorming van zijn studenten, een assistent twintig. Dit systeem is natuurlijk het gemakkelijkst voor de docenten. We komen binnen, we

lullen maar wat en jullie moeten ullen brol voor het einde van het jaar kunnen aframmelen. Mocht een docent in kleine discussiegroepjes les geven, dan zou hij zijn materie echt moeten beheersen en dat is een stuk moeilijker. 'Ex cathedra' les geven, vergt veruit het minste tijd voor de prof, en zo houden ze hun handen vrij voor tal van andere activiteiten."

Kreativiteit

"Het huidige systeem leidt tot mensen, die op het einde van het jaar een examen kunnen afleggen, maar enige creativiteit op het examen wordt bestraft, omdat dat niet letterlijk in de cursus staat. Het is toch schandelijk," stelde Blanpain. "dat je in dit land op achtien jaar wettelijk kinderen kan maken, terwijl je aan de unief als baby wordt behandeld."

Professor internationaal privaatrecht Van Houtte was van mening dat "Het programma al zo op professionalisme gericht is, dat er geen plaats meer is voor zelfstudie en eigen initiatief." Professor Focqué kon dit alleen maar beamen: "Het onderwijs leert de mensen gewoon af om creatief te zijn." Van Houtte: "Ik ben voorstander van het Amerikaans of Duits systeem, waar niet iedereen alle vakken volgt, maar waar iedereen zich wel veel meer vragen stelt bij een bepaald onderwerp." Rechtsfilosoof Focqué vond verder dat we ons niet mogen blindstaren op het 'meer-middelen'-argument. Volgens hem moeten de rechtstudies zich openstellen voor een grote interdisciplinariteit met economie, sociologie en psychologie. "En dat betekent niet nog een extra cursus," voegde Focqué er aan toe, "er moet eerder een methode worden aangeleerd."

Taal

Professor Van Istendael, ondertekenaar van de beruchte professorenbrief, meent echter dat er de laatste jaren al een grote verbetering is opgetreden in ons onderwijs en is het op dat punt duidelijk oneens met zijn collega Blanpain. Volgens Van Istendael is de fakulteit de laatste tien jaar "grondig geïnternationaliseerd en geprofessionaalseerd". Als bewijs van de mentaliteitswijziging van de profs in de laatste tien jaar haalde hij het volgende voorbeeld aan: "Vroeger kwamen de profs niet opdagen zonder te verwittigen, dat gebeurt nu veel minder." Een student merkte op dat de internationalisering van het onderwijs aan de fakulteit toch niet zo verregaand kan zijn, aangezien de talen aan het eind van de

kandidaturen totaal worden verwaarloosd. "Dat is dan weer een Vlaamse kwestie," repliceerde de prof, "want er mag geen verplichting zijn om een examen van een materie in een vreemde taal af te leggen." Iemand stelde vervolgens dat de rechtenstudies net zoals in geneeskunde aangepast moeten worden, zodat de helft van de tijd lessen ex cathedra gegeven worden en de andere helft praktisch, bijvoorbeeld op advokatenburo's en in Justitiepalainen.

Paus

"Moet de universiteit waarden bijbrengen in zijn onderwijs?" was een andere veel gedebatteerde vraag. Volgens Blanpain moet de mens en dan vooral de menselijke waarden centraal staan in het onderwijs. Daartoe geniet elke professor van de academische vrijheid. Blanpain haalde het voorbeeld aan dat hij zo boos was geworden, nadat de paus had benadrukt dat vrouwen nooit priester konden worden, dat hij poneerde dat "de paus strafbaar is naar Belgisch recht" voor zijn ongelijke man/vrouw behandeling. Dit leverde Blanpain een geagiteerd telefoontje op van de toenmalige rektor Dillemans die daar allesbehalve gelukkig mee was: "Ik draag te horen: 'Of ik daar nog iets aan toe te voegen had?'. Volgens Van Istendael profiteren sommigen van het huidige justitieprobleem "om de waardenklok vijftig jaar terug te draaien, terwijl anderen dan weer te veel willen hervormen." Dit was dan weer niet naar de zin van een andere student die opperde dat er helemaal geen waarden meer moeten worden onderwezen aan de universiteit, omdat men deze al met de moedermelk krijgt ingelepeld.

Pad

Het lijkt wel of alle aanwezige professoren het fundamenteel eens zijn over de door te voeren hervormingen in het rechtsonderwijs aan de KU Leuven, en dat deze ideeën niet erg verschillen van wat de studenten verlangen. Men kan zich maar de vraag stellen waarom dit dan niet gebeurt. De VRG-onderwijsverantwoordelijken gaan de ideeën van de gespreksavond volgende week naar voor brengen op de permanente onderwijscommissie voor de licenties, op het bureau en de Fakulteitsraad van de rechten. Het pad voor diepgaande veranderingen, in samenspraak met de studenten is geëffend, nu maar hopen dat deze konstruktieve voorstellen niet in dovemansoren vallen.

Lorin Parys

Emansipatie

vervolg van p. 4

emansipatie, die ervoor zorgt dat solidariteit ondermijnd wordt. Vrouwen lijden onder toenemende scheidingen en het uiteenvallen van gezinnen."

Toekomst

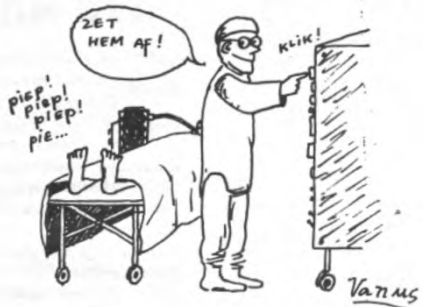
Ondertussen was het reeds half tien en bleef er weinig tijd over om alle onderwerpen op Malfliet's lijstje te behandelen. De tweede en tevens laatste vraag van de moderator hield dan ook een vraag naar de toekomst in: "We willen meer vrouwen in de politiek, maar om wat te doen? Is er nog nood aan een georganiseerd feminisme zoals het Vrouwen Overlegcomité (VOK)? Kortom, kunnen vrouwen een nieuwe politieke cultuur teweeg brengen?" Op deze laatste twee vragen werd bijna unaniem positief geantwoord — alleen voor Colen mochten feministische groeperingen afschafte worden — maar de bijdrage van vrouwen aan de politiek werd zeer verscheiden ingevuld. Aelvoet pleitte ervoor om de verschillen tussen mannen en vrouwen in de politiek beter tot uiting te laten komen. "Vrouwen denken anders over oorlogsthema's, over de herverdeling van arbeid enzovoort, en komen bondiger tussen in discussies. Ze leggen ook meer bereidheid aan de dag om over de partijgrenzen

heen samen te werken." De Scandinavische landen werden aangehaald als modelvoorbeeld. "Daar scoort de vrouwelijke vertegenwoordiging in regering en parlement het best." Ceyskens was het beu "om steeds maar de Scandinavische landen als model voorgeschoteld te krijgen", maar legde dat niet verder uit. Van Lancker, Ceyskens en Van de Castele stelden nieuwe initiatieven voor: de vrouwencommissies zouden als een soort denktank kunnen fungeren om zich te bezinnen over vrouwen in de politiek. Van de Castele zag heil in een 'vrouweneffektenrapport', vergelijkbaar met het 'milieu-effektenrapport', om het effect van vrouwen in de politiek te evalueren.

Diskriminatie

In de loop van het gesprek werden mannen door verschillende politici nogal stereotiep omschreven als "minder vijftig dan vrouwen" (Ceyskens), "ze doen niet aan demystificatie zoals vrouwen dat wel doen" (Ceyskens), "ze hebben een sterke neiging tot breedspreekigheid" (Van Lancker). Deze opmerkingen ontlokte Colen de repliek dat, "mochten mannen zo over vrouwen spreken als jullie hier doen, men onmiddellijk van diskriminatie zou spreken." Postieve diskriminatie van vrouwen werd door haar geïnterpreteerd als indirect negatief voor vrouwen: "Mijn man was anderhalf jaar werkloos en solliciteerde bij de Europese Gemeenschap voor een baan. Hij viel uit de boot omdat de voorkeur moest

NA SUCCESRIJKE CONDOOMCAMPAGNE WORDT HET CONCEPT VAN DE SLOGAN NU OOK OP DE PROBLEMATIEK VAN EUTHANASIE TOEGEPAST

gegeven worden aan een vrouw. Daardoor werd ik gediskrimineerd, want ik was huisvrouw, met een kind." Aelvoet had hierop een klaar en duidelijk antwoord: "Als je dat zo ziet, veronderstel je natuurlijk dat de man, de kostwinner in het gezin is, maar dat is de regel niet meer. Dat sociale probleem kan zich trouwens voor elke kandidaat stellen, het is onmogelijk om met die factoren rekening te houden."

Moeite

De aanwezige vrouwen kwamen niet echt tot een eenvormig besluit, maar buiten

wat heen en weer gebakkelei was men het er dan toch vrijwel unaniem over eens dat de veranderende tijdsgeest ruimte bood voor nieuwe — vrouwelijke — initiatieven, waarbij, zeker in het begin, de stimulans en druk nodig was van een positieve diskriminatie zoals in het plan van minister Van Broeck. Het werd, globaal gezien, onthaald als een positief initiatief, al had men hier en daar wel moeite met het systeem van positieve diskriminatie. Hoe het met de vrouwenbeweging verder moet, is een ander paar mouwen.

Ann Bries

Leuven kiest voor Clinton

Eén maand voor Sinterklaas, tijdens de nacht van vijf op zes november, werden in Amerika presidentsverkiezingen gehouden. Het is bij de rechtstudenten van het VRG een traditie geworden om creatief om te springen met de 'Election Day'. En omdat deze kans zich slechts eens om de vier jaar aanbiedt, is de opkomst bij deze gelegenheid massaal. In de tweede zaal van Alma 2, waar het VRG de tenten had opgeslagen, werd een debat gevoerd over de Europese Monetaire Unie en de vergelijking tussen Europa en de Verenigde Staten. Een gezellige brassband en andere muzikale attracties, vele pintjes en de popcorn 'for free' verrijkten de avond.

Een dergelijke activiteit kost handenvol geld. Maar het VRG realiseerde een nuloprote — daar waar 4 jaar geleden een fikse winst werd gemaakt — dankzij de inbreng van liefst 600.000 frank sponsorgeld. Zo kon men de prijzen democratisch houden. Op een liter helium kwam het ook niet aan. De honderden rood-wit-blauwe ballonnetjes dompelden de zaal onder in de voor Europeanen vaak onbegrijpelijk grote 'American lifestyle'. Maar voor één avond kan dat natuurlijk wel. En men was gewaarschuwd door de presidentiële limousines die de organisatoren 's middags door Leuven hadden laten toeren.

Popcorn

Een beeld van Marilyn Monroe pronk te sierlijk naast een high-tech videowall waarop een CNN-link rechtstreeks de uitslagen, commentaren en grappige anekdotes weergaf. Met medewerking van de Amerikaanse ambassade werd informatie ter beschikking gesteld om het programma en het profiel van beide presidentskandidaten te vergelijken. Een kiesburo gaf de 1.500 studenten in het nokvolle studentenrestaurant de kans om te stemmen op hun favoriete president. Ook hier werd Bill Clinton verkozen. De student werd daarenboven toebedeeld met een supplementair democratisch recht: hij mocht, naar analogie van Kanaal 2, de film kiezen die hij die avond wilde bekijken. Het werd 'Nixon'.

Een keurig uitgedoste brassband bracht zoveel sfeer dat de Dijke zich even de Mississippi waande. Het hotdogkraampje had minder sukses dan de twee leuke meiden die naar hartelust de mensen konden plezierieren met massa's (ietwat zoutige) popcorn. De engeltjes met biersproeiers op de rug huppelden de zaal rond en laafden de dorstigen. In zaal 1 praatte Ingrid De Putter (VTM-nieuws) het geheel aan elkaar. Onze burgervader Louis Tobback, die beloofd had het openingswoordje te verzorgen, stuurde zijn minder welbespraakte kat.

Sabena

Omdat de verkiezingstijd op voorhand al beslist was, besloot het VRG het ludieke aspect te laten primeren. Toch was er een debat met Mark Eyskens, Paul Van Dooren, Roger Blanpain, Luc Coene en Lieven Van Noppe, gemiddeld door Ivan De Vadder van 'De Zevende Dag'. Helaas werd het debat verstoord door het kabaal van de festiviteiten in de andere zaal. Daardoor ebde de aandacht van het publiek snel weg en diende dit nochtans interessante Europa-debat voortijdig beëindigd te worden.

De moderator peilde allereerst naar de meningen van de sprekers omtrent de slagkracht van Europa in vergelijking met de VS. Professor arbeidsrecht Blanpain, heel sociaalvoelend deze avond, stelde duidelijk dat er nog een lange weg af te leggen is. "Vooreerst slagen we er niet in een coherent buitenlands beleid naar voren te brengen, maar ook kwa sociaal beleid faalt Eu-

ropa. Sommige lidstaten doen heel bewust aan sociale dumping om investeringen aan te trekken. Sabena bijvoorbeeld moet lonen uitbetalen die tot veertig procent hoger liggen dan wat in andere EU-lidstaten het geval is." Luc Coene (VLD-senator) was een andere mening toegedaan: "Het beeld van een sociaal Europa is vals. In de VS zijn ook dergelijke ongelijkheden en daar levert dat geen probleem op. Daarbij komt nog dat als wij de concurrentie in Europa laten bestaan, het beleid in de verschillende lidstaten efficiënt moet blijven." Van Noppe (makro-ecoom bij de Kredietbank) bracht de polen bij elkaar: "Een sociaal Europa moet er komen maar het mag de realiteit niet ontkenen. De lonen kunnen maar gelijk zijn waar de produktiviteit gelijk is."

De volgende vraag peilde naar de wenselijkheid van protektionisme tegen de Azi-

atische tijgers. Nike betaalt evenveel aan haar parapadeur Michael Jordan als aan al haar werknemers in het lageloonland Indonesië samen, zo is inmiddels genoegzaam bekend. Blanpain stelde dat men het kapitalistisch systeem niet blindelings mag doortrekken. Maar liberaal Coene reageerde: "Sociaal protektionisme had Europa er na de tweede wereldoorlog niet bovenop geholpen. Onze werkloosheid ligt tevens te hoog voor sociaal protektionisme. Dit leidt tot een duale maatschappij." Van Noppe verzachtte: "Er moet een zekere harmonisatie komen, maar deze moet de economische verschillen kwa loonkosten erkennen." Deze stelling was echter nog niet zacht genoeg voor professor Blanpain, die pleitte om die produktiviteitsverschillen met een korrel zout te nemen: "Denk toch niet dat de arbeiders in Duitsland viermaal produktiever zijn dan deze in Portugal." Hij voegde daaraan toe dat een kenniseconomie geen vakbonden meer zal hebben en dat we niet mogen evolueren naar een duale Amerikaanse samenleving, waarbij sommigen geen grote bijdrage kunnen leveren aan de economie en bijgevolg te karig beloond

worden. De idee van een duale maatschappij was dus alomtegenwoordig maar de meningen over hoe die kan afgewend worden, lagen ver uiteen.

Ook het belang en de haalbaarheid van de Euro bleef niet onbesproken. Blanpain is ervan overtuigd dat de Euro een must is, maar bespeurt veel te weinig politieke wil betreffende de maatschappij die men daarom moet creëren. Van Dooren (zelf werkzaam geweest voor de Europese commissie) stelde nuchter dat men niet alle heil van het grote Europa moet verwachten. Ook op lokaal vlak moet veel gebeuren. Eyskens is er rotsvast van overtuigd dat de Euro er komt: "De Euro is zo een must dat de technische aspecten bijkomstig zijn. De muntunie mag er wel niet onder zwakke voorwaarden komen, want dan ontploft ze. Men moet ook maar eens ophouden te stellen dat de Euro een tactisch spelletje van de Duitsers is. Zij geven immers het meeste toe en dat dankzij hun moedig leider Kohl." Als er nog een eredoktoraat gelegitimeerd moest worden, is dat bij deze gebeurd.

Bart De Schrijver
Hans Declercq

Three votes for Mr. Dole from the Silly Party

(Foto Dirk Bernard)

Een studentenkrant in de Filippijnen

"We know so much and they believe us"

Uorige week kreeg Veto Anthony Ian M. Cruz over de vloer. Anthony is de 'assistant vice-president of the College Editors Guild of the Philippines', een organisatie die een vijfhonderdtal studentenbladen overkoepelt. Wie zich in het veilige land België aan een studentenblad waagt trapt wel eens op een zere teen en mag zich dan ook aan een forse tegenwind verwachten. Maar hoe zit dat met studentenbladen in een land, dat na de jarenlange diktatuur van Marcos nu het moeilijke pad van de democratie tracht te bewandelen?

Tuit ons gesprek met Anthony werd al snel duidelijk dat hij zichzelf niet zomaar als student ziet. Studenten hebben steeds een belangrijke rol gespeeld in de geschiedenis van de Filippijnen, als aanklagers van allerlei mistoestanden onder andere. Die voorbeeldfunctie heeft tot gevolg gehad dat de huidige studenten zich als de erfgename van die vroegere studentenactivisten be-

schouwen. Ze zijn daarbij niet alleen de spreekbuis van de studenten, maar ook van de andere groepen in de samenleving. "We vechten voor onze toekomst, maar ook voor het volk!", aldus Anthony. "Daarom worden we door de overheid als links aanzien, omdat we voor verandering opkomen. Het aantrekken van alternatieven is daarbij wel belangrijk, maar geen prioriteit. Het is absurd te stellen dat je eerst een andere mogelijkheid moet geven vooraleer je kritiek mag uiten."

Toch is het niet zo eenvoudig om omwonden voor je mening uit te komen. In de Filippijnen bestaan er een vierentwintigtal nationale nieuwsbladen, maar allemaal zijn ze in het bezit van slechts enkele families, die vaak alleen hun eigen opinie tolereren. Ze laten geen ruimte voor de mening van de arbeiders, boeren en vrouwen. Studentenbladen willen dit tekort opvangen. Vaak worden nationale topics verbonden met zaken die vooral studenten aangehen. "We maken duidelijk aan de studenten dat de vermindering van het aantal colleges samenhangt met het feit dat de overheid in het onderwijsbudget snoeit.

Onderwijs en opvoeding is dan ook slechts de derde prioriteit van de Filippijnse overheid. Eerst is er de afbetaling van de buitenlandse schuld, dan de militaire uitgaven en ten slotte het onderwijs."

Inschrijvingsgeld

The College Editors Guild of the Philippines' (CEGP) overkoepelt een aantal studentenbladen. Zij functioneert daarbij als een soort overlegorgaan en zorgt ook voor de nodige infrastructuur (zoals bijvoorbeeld computers) wanneer studenten ergens in het land een krant willen organiseren. Elke krant bestaat uit een aantal secties, met aan het hoofd een redakteur. De belangrijkste is de 'Feature Section' die dieper op de aktualiteit ingaat. Aan het hoofd van de krant staan de hoofdredakteur en de vice-hoofdredakteur, die hoofdzakelijk verantwoordelijk zijn voor de uitgave en het management van de krant. Zij worden verkozen en stellen dan de verschillende redacteuren per sectie aan. De koers en de houding, die door het blad worden ingeno-

vervolg op p. 7

De televisie de zweep en u de slaaf

Ie vierjaarlijkse Amerikaanse verkiezingsstorm is weer geluwd. De stemmen zijn geteld, de emoties opgebruikt en de schandaaltjes opgeborgen. Tijd om de zaken eens vanop een afstand te bekijken, dachten ze in 't Stuc, en ze stoffen drie films af, die gemaakt zijn na de vorige presidentsverkiezingen en die nog niets aan aktualiteitswaarde hebben ingeboet. Veto liet zijn oog vallen op de dokufilm 'Spin' van Brian Springer en op 'Bob Roberts', gemaakt door Tim Robbins. Wij zaten erbij, keken er verwonderd naar en zagen dat kritische geesten toch nog bestaan, zelfs in de VS.

Brian Springer is een Amerikaan, die in 1992 een schotelantenne en een videocorder op de kop wist te tikken. In tegenstelling tot vele andere eigenaars van een dergelijke satellietverbinding (in het noorden van de VS zijn er zo'n drie-eenhalf miljoen), zocht hij wel uit wat zo'n ding allemaal kan. Met een beetje handigheid kun je niet alleen de programma's oppikken zoals ze worden doorgestruald door de verschillende zenders, maar kun je ook blijven doorkijken naar wat er in de studio gebeurt, wanneer de uitzending even onderbroken wordt en de gewone kijker weer een reclameblok moet ondergaan. Het is op dergelijke ogenblikken dat presidentskandidaten en interviewers, vaak niet eens wetend dat schotelantenne-eigenaars hun doen en laten volgen, hun masker afleggen en soms bruusk uit hun rol vallen. Uit de meer dan honderd uur beeldmateriaal die Springer zo verkreeg, heeft hij de meest hallucinante, onverwachte en grappige fragmentjes geselecteerd en voorzien van commentaar en duiding.

Station

De man die de show steelt, is ongetwijfeld de nu al beruchte CNN-anker met zijn onafscheidelijke bretellen, Larry King. Als het weer eens tijd is voor reclame, zien wij hoe, in de studio, Larry King Bill Clinton opvrijt en over CNN-baas Ted Turner zegt: "Ted Turner changed the world. He would — uh — serve you, you know". Na een interview met Clinton's toenmalige rivaal, George Bush, fluistert King Bush toe: "I did what you asked me to".

Het is naïef om te ontkennen dat de media een vierde macht geworden is, en een nog altijd schromelijk onderschatte invloed uitoefent op bijvoorbeeld het politie-

ke leven. De politici zelf hebben die rol al ten volle onderkend en manipuleren de media vaak op meesterlijke wijze. Een cruciaal begrip hierbij is de 'satelliet tour'. In het begin van deze eeuw stelden presidentskandidaten zich voor door middel van het geschreven en het gesproken woord. Truman verkondigde zijn leer per trein, en nu is er dus de satelliet tour. Als presidentskandidaat zorg je dat je een eigen zender en studio ter beschikking hebt. Je verbindt die zender met een lokaal TV-station, doet een interview van vijf minuten, schakelt weer los, waarna je naar een volgend TV-station gaat, enzovoort. Systematisch kan het ene na het andere station afgegaan worden. Sommige kandidaten doen er soms veertig per dag. Het bereik en het gemak zijn enorm: vanuit je luie stoel reis je in een mum van tijd het hele land rond. Een aardige bijkomstigheid voor de presidentskandidaten is dat ze op die manier de hardere interviewers van de nationale televisiestations uit de weg kunnen gaan. Voor een lokale journalist is zo'n interview vaak een hoogtepunt in zijn loopbaan en vermijdt hij hete hangijzers. Het gaat zover dat de reclamefilms die deze lokale zenders opgestuurd krijgen van

de kandidaten, in de helft van de gevallen vertoond worden zonder bronvermelding en zo voorgesteld worden als objectieve informatie.

Rebel

Het geval Larry Abrams is een voorbeeld van een nog extremere vorm van manipulatie: een soort van samenzwering in de media om de man in kwestie gewoon dood te zwijgen en zo zijn campagne te smoren in onbekendheid. Abrams is een democraat die in 1992 een gooi deed naar de nominatie voor de Demokratische Partij. Hij werd weggeknipt op foto's en net op het moment dat hij de vijfde plaats bezette in de peilingen besloot een nationale zender, die altijd een overzicht gaf van de eerste vijf mensen in de strijd, om de vijfde plaats in hun overzichtje maar te schrappen. Een van de weinige keren dat hij dan wel op tv mocht, werd hij op een kinderachtige manier gepest en toen hij de media later hun partijdigheid verweet, werd gereageerd met de boutade dat "he had not earned tv exposure because he had not received enough tv exposure".

Dylan, zo heet een van Bob Roberts's CD's 'The times are changin' back'. Naar de vorm zou je dus denken dat Roberts progressief is, maar als je naar zijn teksten en speeches luistert, heb je al gauw door dat hij zo reaktionair is als de pest. De jaren zestig ziet hij als een immorele, zwarte vlek die zo snel mogelijk moet uitgewist worden. Het is het soort man die elke gelegenheid te baat neemt om drugs te hekelen, maar die zelf wel graag drugs smokkelt om met de opbrengst rechts Nicaragua te steunen; het soort man die het om de vijf zinnen over immoraliteit heeft maar zelf als een moderne Machiavelli alle middelen (en geloof mij, ze passeren allemaal de revu) mag aanwenden om zijn slag thuis te halen. Hij wordt dan ook terecht gekarakteriseerd als 'de rebelse conservatief': de man die zal rebelleren door elke mogelijkheid tot rebelle te uit te roeien.

Kerken

Dat de situatie er niet op verbeterd, blijkt uit het volgende. In 'Spin' wordt de TV-evangelist Pat Robertson, het prototype van de moderne aflatenverkoper, opgevoerd. Robertson slaagde er in 1988 niet in de Republikeinse nominatie voor de presidentsverkiezingen te veroveren en besloot toen via een meer ondoordringelijke weg zijn doel te bereiken. Als leider van de 'Christian Coalition' streefde hij ernaar om tegen 1996 de praktische controle over de

Baaaaaawb Roberts for president

Krant

vervolg van p. 6

men, worden bepaald door de volledige staf, die bijna veertig personen kan tellen. De krant wordt gefinancierd door de studenten zelf. In het inschrijvingsgeld zit een klein bedrag voor het studentenblad. Ze verschijnt tweewekelijks en heeft een oplage van vijftienduizend exemplaren. De verschillende studentenbladen bestaan wel onafhankelijk, in die zin dat ze door studenten zelf geschreven en beheerd worden. Vandaar dat men op elke krant de vermelding 'Official Student Publication' kan lezen. Toch ligt de realiteit wel wat moeilijker.

Het is vrijwel onmogelijk de school of de autoriteiten tegen te houden in hun drang om een studentenblad te sluiten. Tot nu toe zijn er op nationaal niveau bijna tachtig kranten (ongeveer tien procent) omwille van conflicten tussen de schoolautoriteiten en de studentenredacteuren opgedoekt. De autoriteiten hebben niet zozeer het recht, dan wel de macht om dit te doen. "Die tachtig kranten waren 'moedige' studentenbladen. Ze dienden de studenten in hun protest, en dat was de reden waarom men

ze opdoekte." Maar niet alleen de studentenbladen worden aangepakt. Zo zijn er een aantal gevallen bekend, waarbij redakteuren werden opgesloten in kampen omdat ze een studentenprotest hadden geleid. Anthony: "Het is volkomen legaal om een dergelijke manifestatie te organiseren, maar toch worden ze vaak geboycot of worden de leiders gearresteerd. De laatste keer dat dit gebeurde, was tijdens de diktatuur, maar het gebeurt opnieuw onder een zogenaamd democratisch regime." (van Ramos, *nvdv*.)

Het studentenleven in de Filipijnen verschilt niet erg veel van hier. Ook bij hen wordt er gegeten, gedronken, geuifd en geslapen. De verschillende organisaties verzorgen ook vaak activiteiten voor hun leden, waaronder konserten. De universiteit is op een Amerikaanse leest geschoeid. Alles is gesitueerd op één plaats, een kampus waar ook de studentenlaapplaatsen gelegen zijn. Als een Filipijnse student een stapje in de wereld wil zetten, gebeurt dat meestal niet op de kampus, maar trekt hij naar een nabijgelegen stad. Het academiëjaar zelf strekt zich uit van juli tot maart. De reden hiervoor is het slechte weer tijdens de maanden april, mei en juni.

Pieter Van Heck

In de film 'Bob Roberts' is hetzelfde thema van mediamanipulatie in een film gegoten die ons als een documentaire gepresenteerd wordt. Een kameraman volgt de kandidaatgouverneur Bob Roberts op zijn campagne. Bob Roberts wordt aan ons voorgesteld als een folkzanger die het ook in de politiek wil maken. Door die associatie doet Robbins twee dingen. Ten eerste stelt hij de verkiezingen, toch een serieuze materie, gelijk met de glamour van de showbizwereld: alleen de vorm telt, de inhoud is van geen belang. Deze verhaallijn bereikt een hoogtepunt in het live-debat tussen de twee kandidaten: elke keer als zijn tegenstander een inhoudelijke discussie probeert aan te gaan, begint Roberts te goochelen met holle frazen over de Amerikaanse droom en andere begrippen die het nivo van de mite niet overstijgen.

Het is een strijd tussen vorm en inhoud, leugen en waarheid, mite en realiteit, manipulatie en communicatie, en altijd 'kiest' men uiteindelijk voor de eerste pool. Ten tweede speelt Robbins met de begrippen 'progressief' en 'conservatief'. Een folkzanger is meestal een wat marginale figuur die zich vaak opwerpt als spreekbuis van een protestbeweging. Dat deze associatie terecht is, blijkt uit de verwijzingen naar Bob

Republikeinse partij over te nemen en op die manier een groot deel van de macht in handen te krijgen. Het is hem nog niet gelukt maar misschien is het alleen een kwestie van tijd, want wat schreef De Standaard op dinsdag vijf november over de slinkende voorsprong van Clinton? "...de voornaamste oorzaak lijkt de jongste aanval van de kristelijke fundamentalisten in het zuiden van de Verenigde Staten te zijn. De Christian Coalition, een vereniging van uiterst conservatieve kristenen, deelde zondag vijftienveertig miljoen pamfletten uit in 125.000 kerken en belde drie tot vijf miljoen mensen op. De Coalition was het geheim achter het succes van Pat Buchanan (de meest rechtse Republikein, *nvdv*) in de Republikeinse voorverkiezingen." Ja, waarom niet eens een TV-evangelist als president, een akteur hebben we al gehad. God bless America.

Benny Debruyne

'Spin' (niet ondertiteld) is op 13 en 14 november te bekijken in Stuc, respectievelijk om 20 u. en 22.30 u. 'Bob Roberts' wordt vertoond op 13 en 15 november, respectievelijk om 22.30 u. en 20 u. Verdere informatie: zie agenda.

Studenten rennen ver

Naast de 24-urenloop, de vier-wielen-wheely, de interfacultaire bekercompetitie, de Gasthuisberg trophy en het IJsst behoort ook de studentenmaraton tot de jaarlijks weerkerende klassiekers van Sportraad. Dit jaar vindt de moeder aller loopwedstrijden alweer voor de negenentwintigste keer plaats, en de formule is ruwweg onveranderd gebleven. Je kan nog steeds kiezen tussen drie afstanden, en al evenveel manieren om ze af te leggen.

Volgens de overlevering vindt de studentenmaraton haar oorsprong in een ver verleden. Een paar studenten liepen toen na een avondje uit in Antwerpen de laatste bus mis, en dan maar helemaal te voet terug naar Leuven. Dat viel blijkbaar zo goed mee, dat besloten werd dit de volgende jaren nog eens over te doen. Jarenlang volgde de maraton dan ook het traject Antwerpen-Mechelen-Leuven. Twee jaar geleden kwam daar echter verandering in. Het traject werd vanaf dan in en rond Leuven afgelegd.

Maar het bleef niet bij die ene vernieuwing. Sinds vorig jaar kan de maraton namelijk ook per fiets worden afgelegd. De nadruk ligt dan duidelijk niet op de snelheid, wel op het rekreatieve aspect. Het is de bedoeling om op een sportieve manier het Hageland wat beter te leren kennen.

Wie op zijn weg alleen maar pech vindt, kan gelukkig rekenen op de vakkundige hulp van Velo. Zowel aan de aankomst als langs het parcours zelf zullen interventie-teams aanwezig zijn om de fietser in nood bij te staan.

Naast de hele en de halve maraton kan dit jaar ook weer gekozen worden voor de tien kilometer. Dit onderdeel werd vorig jaar op algemene aanvraag weer ingevoerd. De tien kilometers moeten wel tegen een behoorlijke snelheid worden afgelegd: in tegenstelling tot de andere twee afstanden is het niet toegestaan deze afstand te wandelen.

Wie helemaal niet van plan is te lopen, te wandelen of te fietsen, hoeft daarom nog niet thuis te kniezen. Sportraad is namelijk nog steeds op zoek naar mensen die er wat voor voelen seingeveer te spelen. Zonder deze mensen is de veiligheid van de deelnemers onvoldoende waarborgd. De seingevers worden door Sportraad alvast beloofd met lekker eten en een mooi t-shirt.

Bevoorrading en een t-shirt zijn er ook voor alle deelnemers. Die moeten daar dan wel honderdvijftig frank en een middag afzien voor over hebben. Maar ze krijgen er heel wat voor in de plaats: een warm gevoel vanbinnen, een professionele massage achteraf, en misschien wel een vermelding in de rangschikking en een deel van het prijzengeld.

(mg)

De Studentenmaraton van Sportraad vindt plaats op woensdag 13 november, op het Universitair Sportcentrum (het sportkot dus) in Heverlee. Maratonwandelaars vertrekken daar om 15.30 u, maratonlopers om 17.30 u. De wandelaars en lopers van de halve maraton mogen respectievelijk om 18.30 u en om 19.30 u hun ding doen. Wie het bij tien kilometer houdt, wordt verwacht om 19.45 u. Dan vertrekt de bus die deze lopers op hun startplaats zal droppen, waar ze losgelaten worden om 20.15 u. Fietzers mogen zich melden vanaf 15.30 u. Inschrijven kan ter plaatse, en kost 150 frank voor studenten, en 250 frank voor de rest van de mensheid. Het wordt aangeraden een half uur op voorhand aanwezig te zijn. De prijsuitreiking gebeurt als iedereen weer binnengekomen is.

CITISTUDENT PACK

STUDENT, GUN JEZELF DE BESTE KAARTEN EN VOEL JE THUIS... OVERAL TER WERELD.

SPECIAAL VOOR JOU HEeft CITIBANK DIT ONWEERSTAANBAAR GRATIS AANBOD:

- + Je eigen Citibank VISA-kaart met een kredietopening van 30.000 BF*
- + En met je eigen Citistudent Rekening ook je eigen Citicard.*
 - Daarmee haal je cash af bij elke Bancontact / Mister Cashautomat om de hoek.
 - Maar ook in de rest van de wereld bij de vele andere geldautomaten zoals MasterCard / Cirrus (ca. 150.000 automatische loketten in 63 landen), Servired (ca. 4.000 automaten in Spanje) en NYCE (USA).
- + Een kredietopening van maar liefst 10.000 BF (of meer mits bijkomende voorwaarden).*
- + 2% intrest die je iedere maand wordt uitgekeerd.**
- + Gepersonaliseerd telefoonbankieren met CitPhone op het nummer: **02/626 50 50**
- + Home Banking met je PC vanuit je luie zetel.

Gun jezelf de beste kaarten en... haal als de bliksem, je eigen Citistudent Pack in je dichtstbijzijnde Citibank-agentschap:

Citistudent Pack
CITIBANK
Bondgenotenlaan 46/48
3000 Leuven

CITIBANK
THE CITI NEVER SLEEPS

(advertentie)

* Onder voorbehoud van aanmelding.
** Tarief op 01.10.96.

KU Universitair Rekencentrum

LEUVEN de Croylaan 52A 3001 Heverlee

Mededeling PC-SHOP

PC-VERHUUR

(uitsluitend studenten KU Leuven)

Desktop standaard

DellOptiplex/Pent100/16MB/1GBHD/15"Col

Huurkost per maand: **1.350,-**

Desktop multi-media

DellOptiplex/Pent100/16MB/1GBHD/15"Col
CD-Rom 8x, soundblaster 16bit, 2LS

Huurkost per maand: **1.620,-**

PC-VERKOOP

(uitsluitend studenten, diensten en personeel KU Leuven)

Desktop standaard

DellOptiplex/Pent100/16MB/1GBHD/15"Col

43.000,-

Desktop multi-media
(zonder 'removable harddisk')

DellOptiplex/Pent100/16MB/1GBHD/15"Col
CD-Rom 8x, soundblaster 16bit, 2LS

48.000,-

(advertentie)

Voor meer informatie contacteer PC-shop

Tel: 2201

Fax: 2999

E-mail: PC-SHOP@oc.kuleuven.ac.be

Prijslijsten van ons volledig gamma (PC's, Notebooks, Printers, Supplies) worden U gratis toegezonden

LIDO

BOGAARDENSTRAAT 29
3000 LEUVEN

WIE NOG EEN FUIF BOEKT
VOOR 18, 19 OF 20 NOVEMBER,
OF 9, 10, 11 OF 12 DECEMBER
KRIJGT DE ZAAL AAN HALVE PRIJS

NIEUW!!!!
PRAAT- EN EETCAFÉ
DAGELIJKS OPEN VANAF 11 UUR
MET DRINK OF THE WEEK
BROODJES EN SNACKS

OOK FUIFVONDEN IN ONZE
VERNIEUWDE ZAAL

VRIJDAG EN ZATERDAG
VANAF 22 UUR DISCOTHEEK

(advertentie)

Oxfam voert actie op afstand

Een jaar geleden werd de publieke opinie door de moord op mensenrechtenactivist Ken Saro-Wiwa hardhandig wakker geschud. De wantoestanden in Nigeria kregen hierdoor uiteindelijk toch de nodige aandacht in de geschreven en gesproken pers. Intussen zijn zowel de politieke wereld als de media opnieuw ingedommeld, zodat een aantal organisaties de afgelopen week de alarmbel heeft geluid.

De verjaardag van de terechtstelling van de schrijver was een louter symbolische datum, om het machtsmisbruik van de multinationals wereldwijd aan de kaak te stellen. In plaats van een bits en militair protest, had men vooraf bewust geopteerd voor een sensibiliseringscampagne. Een handvol actievoerders vatten afgelopen woensdag dan ook op een serene manier post aan het Shellstation in Heverlee. Via borden en vooral door de informatie die werd meegegeven, werden de bestuurders op de hoogte gebracht van de politiek, zoals die door Shell en andere multinationale ondernemingen, in ontwikkelingslanden wordt bedreven.

Woensdagavond nog zou er, met een ingetogen fakkelwake op het Ladeuzeplein, een verlengstuk aan de herdenkingsactie worden gebreed. Door een 'nalatigheid' van het stadsbestuur (volgens de organisatoren was er geen antwoord gekomen op de schriftelijke vraag naar toelating) moest er noodgedwongen uitgeweken worden naar het nabijgelegen Herbert Hooverplein. Daar konden de fakkels alsnog worden ontstoken en werden uit het dagboek van Ken Saro-Wiwa fragmenten voorgelezen.

Veiligheid

Ondertussen blijft er meer en meer informatie doorsijpelen over multinationals, die evenzeer misbruik maken van hun macht om hun economische positie te bestendigen. De laatste in de rij van multinationale organisaties (MNO) die in opspraak gekomen zijn, is sportschoenenfabrikant Nike. Steun aan dictaturen, betrokkenheid bij sekschandaaltjes in Vietnam, schending van vakbondsrechten en de miserabele lonen en werkomstandigheden vormen ook hier de hoofdbrok van de aanklacht. Marktstudies tonen inmiddels aan dat het imago van Nike sterk te lijden heeft onder de aanhoudende publiciteitscampagnes. Het verhaal van Nike vertoont enorme gelijkenissen met dat van Shell in Nigeria en doet de vraag rijzen in hoeverre hieraan een halt kan worden toegevoerd. Aan het woord is Fanny Matheusen van Oxfam Wereldwinkels, die de actie van woensdag in goede banen leidde.

Matheusen: «Er zou in de eerste plaats werk moeten worden gemaakt van een internationale afdwingbare gedragscode

voor MNO's. Er is namelijk een huizenhoog verschil tussen de manier waarop multinationals hier en in de Derde Wereldlanden te werk gaan. Hier houden zij zich duidelijk aan een aantal wetgevingen inzake milieu-normen en arbeidsvoorwaarden. In de Derde Wereld respecteren ze die niet. In feite willen wij dat er een kode tot stand komt waarin bepaalde dingen zijn vastgelegd, zoals het recht op een vakbond, een mini-

Apartheid tot een algemene internationale boycot. In Nigeria bleek de roep daartoe echter opvallend weinig weerklank te vinden.

Matheusen: «De situatie is enigszins anders. Nigeria heeft grotere buitenlandse schulden opstaan dan Zuid-Afrika. Toch begrijp ik evenmin waarom er niet strenger werd geageerd tegen het Nigeriaanse regime. Een boycot is in dit geval wel te rechtvaardigen, omdat de plaatselijke bevolking

verre de pers er vrij is. Ik kan alleen maar hopen dat de journalisten verder zullen kijken dan hun neus lang is en dat men niet alleen de pers heeft uitgenodigd, die pro Shell schrijft.»

Veto: De terechtstelling van Ken Saro-Wiwa biedt een symbolische en concrete aanleiding om de mensen bewust te maken van de macht van MNO's. Toch kan de eenzijdige aandacht op deze individuele zaak nefast zijn voor andere probleemsituaties, in die zin dat ze in de schaduw komen te staan. Bovendien leggen mensen niet altijd het verband tussen deze gerichte actie tegen Shell en de algehele strijd tegen multinationals.

Matheusen: «Als je een zaak aanhangig wil maken bij het grote publiek, ben je min of meer gedwongen om met concrete voorbeelden te werken. De mechanismen inzake MNO's, zijn vaak zo groot en zo abstract, dat mensen snel het gevoel krijgen van machteloosheid. Wanneer wij het verhaal vertellen van Ken Saro-Wiwa, vertellen wij ook het verhaal van de konsument in het noorden, die niet protesteert of niet uit zijn luie zetel komt om Shell te vertellen dat hun politiek niet deugt. We moeten ervoor zorgen dat mensen betrokken raken bij de problematiek inzake MNO's en misschien komen andere gevallen daardoor wel in het gedrang. Maar het is dan onze taak om in dossiers en rapporten te verwijzen naar precies die situaties waar andere volkeren dezelfde problemen ervaren. Globaal gezien vertellen we iedere keer opnieuw hetzelfde verhaal.»

Symbol

Veto: Reeds in 1990 werden de banden tussen Shell en het militaire regime aangetoond. In dat jaar riep het bedrijf de hulp in van militairen. Dit leidde tot ernstige schendingen van de mensenrechten. Toch duurde het tot 1995 vooraleer men overging tot een actie tegen de politiek van Shell in Nigeria. Ook nu weer wordt het feit dat Shell over een eigen gewapende militie beschikt, stil gehouden in de media.

Matheusen: «Ken Saro-Wiwa heeft enorm veel verwezenlijkt voor de buitenwereld. Hij is ook voor een stukje de held van het Ogonivolk. De schrijver vormde de spreekbuis met Amnesty International, de Body Shop. In Zuid-Afrika ging de aandacht ook bijna uitsluitend naar Nelson Mandela. Er is heel wat verontwaardiging geweest omdat het zo schrijnend duidelijk was dat men precies Saro-Wiwa moest hebben. Over de tachtig doden die in 1990 vielen waren er ook wel wat persberichten, Body Shop was er onder andere mee bezig, maar toen waren heel wat organisaties er hier nog niet van op de hoogte. Mosop zelf stond toen nog in zijn kinderschoenen en het is pas wanneer een volk zich verenigt in een belangenorganisatie en contact zoekt met de buitenwereld, dat de situatie duidelijker wordt. Daarom ook geven wij de Nigeriaanse bevolking nu de raad om zich te verenigen in één grote organisatie. Er zijn nu wel verschillende kleinere groepen (Moreto, Mosiend, nvdr), maar het lijkt me zinnig dat deze zich zouden verenigen, omdat elke etnische groep in de Nigerdelta te lijden heeft onder het beleid van Shell.»

Veto: Naar aanleiding van Agenda 21, het actieprogramma van de milieutoep in Rio de Janeiro die georganiseerd werd door de Verenigde Naties, zouden MNO's de strengste nationale milieunormen toepassen in hun wereldwijde operaties. Maar uit een rapport van het Third World Network blijkt dat in de realiteit nog echte wantoestanden heersen. Zal dit rapport concrete gevolgen hebben?

Matheusen: «Ik ben zelf benieuwd wat ze zullen doen met die vaststelling. Third World Network wordt een steeds meer gerespecteerde organisatie en hun invloed zal enkel maar toenemen. Er zijn enkele opvolgingsbijeenkomsten voorzien in verband met Agenda 21. Iemand die het gebeuren van nabij volgt, vertelde mij dat die agendapunten stuk voor stuk omgezet worden in concrete beleidsnormen, maar dat dit een proces van zeer lange adem is. Zolang er geen concrete beleidslijnen uitgetekend zijn en sancties vastgesteld, is het moeilijk om bedrijven te dwingen milieunormen na te leven.»

Kurt Wouters

Running shoes by Nike? I'd rather take my bike

(Foto Peter Creemers)

mumloot dat moet worden uitbetaald, bepaalde lozingsnormen en normen inzake de veiligheid van de werknemers.»

«Een belangrijke rol hierin speelt de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) vooral voor wat betreft de arbeidsrechten. Ze hebben eigenlijk al een soortgelijke kode, maar kunnen die niet afdwingen, omdat de organisatie door de MNO's niet wordt gerespecteerd. Ook de Wereld Handelsorganisatie (WHO) zou daaraan kunnen meewerken en zou die internationale kode moeten koppelen aan de handel. Een MNO kan als economisch orgaan, alleen maar beperkt worden door te raken aan zijn economische macht. Een politieke discussie alleen heeft weinig zin, omdat de economie over de grenzen van het politieke gaat. De onderhandelingen zouden ook gevoerd moeten worden in nauw overleg met de volkeren, die er belang bij hebben. Veel te weinig derde wereldvolkeren zijn nu echter vertegenwoordigd in internationale organisaties en precies daarvoor moeten wij pleiten. Shell moet bijvoorbeeld een gesprek aangaan met de Mosop, de Movement for the Survival of the Ogoni People, maar ze weigeren.»

Veto: In Zuid-Afrika leidde de politiek van

geen geld ontvangen voor de olie-eksploratie en dus niet te lijden zal hebben onder die boycot. Dat is natuurlijk niet aan de orde in bijvoorbeeld de Filipijnse kwestie, waar kinderen in de tekstielsector als arbeidskrachten worden ingezet en waar men zeker niet happig is op een boycot. Een groot aandeel van de olie van Shell komt inderdaad uit Nigeria en men wil kost wat kost een nieuwe oliecrisis vermijden.»

Schaduw

Veto: Shell lijkt aangeslagen te zijn door de negatieve publiciteit en slaat nu in het wilde om zich heen om de publieke opinie alsnog voor zich te winnen. Er wordt gewezen op de scholen, ziekenhuizen die ze hebben gebouwd. Deze maand wordt er zelfs een persreis in Nigeria georganiseerd om de buitenwereld te overtuigen van hun inspanningen.

Matheusen: «Dit alles wijst erop dat er inderdaad enorme belangen op het spel staan. Ik vrees, dat het gewoon een schoonmaakoperatie naar buiten toe is, waarbij er wezenlijk niets of weinig zal veranderen. Het lijkt me eenvoudig om in een land zoals Nigeria, mensen op een bepaalde manier rond te leiden. Ik weet niet in hoe-

Studentencafe
DE RECTOR

Oude Markt 4
LEUVEN

Geëngageerde studenten

Kringraad is het deel van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie dat onderwijs en kringcoördinatie onder zijn bevoegdheid heeft. Kringraad vertegenwoordigt de Leuvense universiteitstudenten in een aantal universitaire en andere organen. Voor die vertegenwoordiging zoekt Kringraad nog een aantal geëngageerde studenten, die op vrijdag 22 november verkozen zullen worden:

- nog één vertegenwoordiger voor de Vereniging van Vlaamse Studenten
- nog één kandidaat voor de functie van internationaal vertegenwoordiger, die Kringraad moet vertegenwoordigen in het Erasmus Student Network en Mosaic, twee Europese studentenkoepels
- nog één vertegenwoordiger uit de groep biomedische wetenschappen voor Akademische Raad, het hoogste beleidsorgaan van de universiteit
- nog twee vertegenwoordigers voor de onderwijstraad, adviesorgaan van Akademische Raad in onderwijsaangelegenheden: één uit de groep biomedische en één uit de eksakte wetenschappen
- drie vertegenwoordigers voor de sekte aggregatie van het Akademisch Vormingsinstituut voor Leraren, het beleidsorgaan van de lerarenopleiding: één uit de groep eksakte wetenschappen, één uit de groep humane wetenschappen en één uit de groep biomedische wetenschappen.

Voor al deze functies moeten kandidaten hun motivatie en CV binnenbrengen op het kantoor van Kringraad voor woensdag 20 november om 18 u. De kandidaten worden verwacht op de vergadering van vrijdag 22 november om 19 u in MTC 00.16. Je kan inlichtingen krijgen op het kantoor van Kringraad, 's Meiersstraat 5, tel. 22.31.09 of 32.37.89, fax 22.01.03, of e-mail kringraad@hagar.arts.kuleuven.ac.be.

Erasmus

Op donderdag 14 november 1996 vindt om 20.00 u in de Grote Aula in het Maria-Theresiacollege de jaarlijkse informatie-avond voor toekomstige Erasmusstudenten plaats. De inkom is gratis.

Van 20.00 u tot 21.15 u geeft professor C. Lefebvre, directeur internationale relaties van de KU Leuven, een algemene uiteenzetting, gevolgd door een gelegenheid tot het stellen van vragen. Nadien is het woord aan de fakultaire erasmuscoördinatoren en -verantwoordelijken die aparte sessies houden voor de studenten van hun studierichting. Zullen zeker aanwezig zijn:

- Mw. B. Mouligneau (Rechten);
- Prof. E. Buyst (Ekonomie);
- Prof. J. Leunis (Toegestapte Ekonomie);
- Mw. R. Mertens (Sociale Wetenschappen)

 Voor verdere inlichtingen kan u terecht op het kantoor van Kringraad, 's Meiersstraat 5, tel. 22.31.09 of 32.37.89.

E40 & art 406

Het vonnis dat de korrektionele rechtbank

van Leuven velde over de zes studenten die vervolgd worden naar aanleiding van de uitloper van de Loko-betoging van 14 november 1995, zorgt voor heel wat discussie binnen de Leuvense studentenorganisatie.

Op donderdag 14 november om 20 u. in MSI 00.28 zal er een info-avond plaatsvinden rond het gebruik en misbruik van art. 406 uit het strafwetboek en de maatschappelijke gevolgen hiervan. De zes studenten zijn immers op basis hiervan vervolgd en werden schuldig bevonden (lees hierover in Veto 7). Dit artikel handelt over "het kwaadwillig belemmeren van de openbare weg." Het E40-proces is geen alleenstaand feit. In het recente verleden zijn nog andere sociale bewegingen die via een gelijkaardige aktie bepaalde maatschappelijke problemen wilden aankaarten, met dit artikel gekonfronteerd. Zij zullen op deze avond dan ook aan het woord komen, zodat volgende organisaties en personen alvast in het panel zullen zitten:

- Greenpeace
- Vlakaf (milieu-aktiegroep)
- Algemene Centrale Tessenderlo Chemie
- Een woordvoerder van de E40-vervolgden
- Solidariteitsgroep art. 406
- Meester Johan Verstraeten, raadsman van de E40-vervolgden.

Literaire wedstrijd

Germania's literaire Wedstrijd is dit jaar 21 jaar jong. Studenten van alle Vlaamse universiteiten kunnen deelnemen, en wel voor de volgende categorieën: poëzie (drie gedichten per deelnemer) en proza (kortverhaal). Voor elke categorie worden drie prijzen uitgereikt: 20.000, 10.000 en 5000 frank. Deze prijzen worden uitgereikt door een professionele jury, bestaande uit twee Vlaamse schrijvers, twee literatuurproffen en twee studenten. De uitreiking vindt plaats op 12 maart in de lokettenhal van de Kredietbank in Leuven. Reglementen kan je verkrijgen op de permanente van Germania te Leuven, in het Bancokantoor op het Ladeuzeplein of je kan ze lezen op de homepage van Banco (<http://www.banco.be>). Voor meer info kan je terecht bij Greet Mermans en Kristien Hens van Germania, J.P. Minckelstr. 111, tel.: 20.74.51.

Meertalig Diktee

Al wie ouder dan vijftien is, wordt uitgedaagd om deel te nemen aan Jaycees Meertalige Taaltest. U kunt kiezen uit een diktee met twee, drie of vier talen en meedingen naar een prijs uit de pot van 450.000 frank. In meer dan 35 Vlaamse gemeenten wordt op vrijdag 22 november vanaf 19 u. een voorronde georganiseerd. Een week later volgt de finale in Brussel. Inschrijven voor één van de categorieën van de Leuvense voorronde kan je bij Francis Peene, Diestsestwg. 79, 3010 Kessel-Lo, tel.: 25.97.99/ fax: 25.24.62

Ithaka

Op 5 maart vindt alweer de vijfde edi-

tie van Ithaka plaats, het jaarlijkse en eendaagse project rond hedendaagse kunst van de Kultuurraad der Leuvense Studenten. Om die vijfde verjaardag een beetje luister bij te zetten, beloven de Kurakkers een verrassende en vernieuwende aanpak. Maar één ding is alvast hetzelfde gebleven: men heeft u nodig. Krijgt u ook die onweersaanbare neiging om musea in brand te steken als men het woordje 'kunst' uitspreekt of om middels een multidisciplinaire installatie de reflectie over de lichamelijke van de materie in gang te brengen, dan kan de Jasper Johns in u de Francis Bacon in u ontmoeten in uw zelf gekreëerd studentenproject. Ook dit jaar vormen de eigen projecten van studenten immers een essentieel deel van de expositie. Maar dan moet je er wel nu al bij zijn. Je hoort er alles over op de legendarische Ithakavergaderingen, elke woensdagavond (21 u.) op de eerste verdieping van het Stuc. Als je net je twee polsen gebroken hebt en het schilderen met mond en tenen nog niet echt wil lukken, en je toch achter de schermen aan de organisatie van Ithaka wil meedoen ben je daar trouwens ook welkom. Vergeet je drankprobleem niet mee te brengen. Meer info bij Katrin van Kura op het Stuc, tel.: 23.67.73.

Kultuurdag

Voor de tweede keer organiseert de Kultuurkommissie van de KU Leuven een Kultuurdag met een aanbod aan workshops, waarvan het resultaat op 4 december gebracht zal worden. Een aantal workshops zijn volzet, maar sommige kunnen nog een dwitje in de rug gebruiken. Er is nog volop plaats voor de volgende activiteiten:

- 'Jurken en broekventen', lezing door de performance-kunstenaars Allart Lakke en Onno Schilstra, op donderdag 28 november om 14.00 u in het Stuc, 150 frank, Stuckaart verplicht. Inschrijven op het Stuc, org. Kultuurraad.
- Voor alle kiekjesmensen met ambitie is er de fotowedstrijd 'Student in close-up'. Als je voor 15 november drie foto's indient rond het thema 'Leuven studentleven', maak je kans om een computer of fototoestel te winnen. Op 4 december wordt hiermee een fototentoonstelling in de centrale bibliotheek samengesteld. Meer info bij Isabelle Van Geet op de dienst Studie-advies, Naamsstraat 63, tel. 32.43.05.

— Een nieuwe workshop is 'Close Harmo-

ny', onder leiding van Carl Van Eyndhoven. Zin om te zingen op nivo (vlot noten lezen is een vereiste)? Inschrijven kan vanaf 4 november, van 18.00 u tot 20.00 u op tel. 23.72.74. Deelname kost 750 frank.

kolofon

Veto
's Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22 44 38
Fax 016/22 01 03

Jaargang 23
Nummer 8
12 november 1996

Ver. uitg.: Ann Bries
Hoofdredaktie: Annemie Deckx
Redaktiesekretaris: Ann Bries

Redaktie: Bart Eeckhout, Martijn Graumans, Joris Janssens

Doka: Dirk Bernard, Peter Creemers, Kris Van Lancker, Frank Viane

Medewerkers: Benny Debruyne, Hans Declercq, Bart De Schrijver, Dietger Geeraert, Raf Gerits, Kristien Michiels, Lorin Parys, Olivier Remy, Wanne Van Hemelryck, Roel Verniers, Kurt Wouters

Layout en vormgeving: Dirk Bernard, Ann Bries, Benny Debruyne, Annemie Deckx, Filip De Keukeleere, Bart Eeckhout, Martijn Graumans, Frank Ribbens, Hans Vandenabeele, Kurt Wouters

Dtp: Filip De Keukeleere, Hans Vandenabeele

Spelling: Bart Eeckhout en Martijn Graumans

Eindredaktie: Bart Eeckhout en Kurt Wouters

Internet-Veto: <http://hagar.arts.kuleuven.ac.be/projects/veto>
e-mail: veto@hagar.arts.kuleuven.ac.be

Zetwerk en publiciteit
Alfaset Leuven (016/22.04.66)

Drukkerij: Artoos (Kampenhout)
Opplage: 9000 eksemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162

Abonnementen
Studenten: 250fr; niet-studenten: 350fr;
buitenland: 600fr; steun vanaf 1000fr;
over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77

Redaktievergadering
iedere vrijdag namiddag om 16.00 u

Blauwe Maandag Compagnie

"Wat nu mijzelf aangaat: ik ben actrice. Ik speel sinds mensenheugenis toneel op toneel. Ja, er is geen vrouw die ik niet ben geweest."

CHRIS LOMME SPEELT

hetmens

VAN BENNO BARNARD

MINNEPOORT LEUVEN
12 u/m 15 NOVEMBER 20 u
res. 016/222113

Het mens is magnifiek solotoneel van Chris Lomme
ALGEMEEN DAGBLAD

Lomme speelt reeks personages superieur
NRC

Lomme is en blijft een superieure actrice
DE VOLKSKRANT

De Standaard
MAGAZINE

Knack

Wie graag de periodes van BMC gratis thuis ontvangt, schrijft of laat naar Blauwe Maandag Compagnie, St. Petrusvestruut 23, 3000 Gent
tel 09-2332354
e-mail: bmc@netpoint.be
<http://www.netpoint.be/bmc/>
Inlichtingen:
Van Werkhuizen Thasens vzw
Telefoon 03-2304490
Fax 03-2351105

Blauwe Maandag Compagnie wordt gesubsidieerd door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Provincie Oost-Vlaanderen, in samenwerking met Knack, Kredietbank en De Standaard Magazine.

zoekertjes

✓ Piet Vinken zoekt huismus om samen te velen en nestje te bouwen. Schrijf bureel blad.
 ✓ De antikontra-revolutionaire ideologie van X is vanaf deze week te beluisteren op 106 FM en dit op maandagavond tussen 23 en 24 uur
 ✓ Dirkje, met je ijskoude krullen en elke nacht droom ik. Je moest eens weten en je niet meer inhouden tussen onze komst. GSM.
 ✓ Dirk (1e kan.pol.soc.) zoekt bescheiden meisje om gezellig oud te worden. Adres te verkrijgen bij redactie.
 ✓ Gitaar- en keyboardspeler met 7 jaar ervaring zoekt een rock/blues/ambient groep.
 Pierre, Ladeuzeplein 2, 20.00.88.
 ✓ Belgian Asociality rules! HSD & HSD.
 ✓ X organiseert op 13 november een barbecue op de Kampus van Heverlee. Het revolutionaire menu bestaat uit 200 kilo politievlees, afkomstig van drie gevulde politievannen, die verantwoordelijk waren voor het politiekantoor op de Kampus van Heverlee. Voor de vegetariërs hebben we 50 liter politie-roombloedsoep.
 ✓ Jo, (1e kan. pol&soc), jongen of meisje, dat is de vraag. Ik vind je in ieder geval onzijdig mooi. Je vriendje.
 ✓ Gevraagd: nieuwe kotgenote om eens grondig de afwas te doen. Blijde Inkomststraat 74.
 ✓ Onthouding Babs? Zonde.
 ✓ Afspraak op 14 november in de sauna, E. Kwesvie in je warm te houden.
 ✓ De vrouwelijke Historiër schacht met prachtig krullend haar, die op donderdag 7 november rond 19.00 u op de Oude Markt gedoopt werd en toch kon blijven lachen, wordt op 14 november om 01.15 u in de Rumba verwacht voor de Hip-Hop Party, N.N.
 ✓ Polle, beter een maag op uwe boterham

dan sjoko in uw bed.
 ✓ Aristolivier, gij moogt uzelve bij deze ook gevroot achten. De Roze Pamper.
 ✓ Onbelangrijke archeologische vondst te Heverlee: een beeld van de hofeunuch van keizer Nero, Sergulus Beatus, in actie met een geit. S.
 ✓ Serge en 'Het goede spoor'. Het perfecte samenspel.
 ✓ Hoi, ik ben Pieter Crevels. Maar da's niet erg.
 ✓ Last van apellende huld? Gebruik Sergio Beadini's badschuim (al dan niet met bad/douche/water)
 ✓ Dringend gezocht: modellen en figuranten voor modereklame en film. Tel. 011/24.29.92. of elke dinsdag tussen 20.00 u en 21.00 u op Martelarenplein 6, Leuven (kafé La Royale). Alle leeftijden en maten welkom.
 ✓ SB Productions organiseert op 1 december om 20.00 u in MSI 03.18 een unieke lezing: gastspreekster is de befaamde broek- en/of rokkenjager Sergissimus

JOMEUWISSEN

bvba

Alle verhuurvideo-, klank- en lichtmateriaal.
 Videoschermen tot 4 m.
DISCOBAR EN CD's met of zonder D.J.

☎ 016/201.301

✓ Naïeve idealist gesignaleerd op de 6de verdieping... help!
 ✓ ... en voor de rest is Ingrid's linkervoet langer en breder dan haar rechtervoet. Wij danken u voor uw welwillendheid. Groet. Bart.
 ✓ Oproep aan het lieve meisje (1ste kan logopedie), dat ik donderdagmiddag (31/10) heb ontmoet op het Perron te Mechelen (toen de trein naar Antwerpen van 15.05 u, 17 min vertraging had): Neem dringend contact met me op. Ik zou je heel graag willen terugzien. Tom Verhellen (1ste burgerlijk Comp. Wet.) Ljermolenstraat 118, Heverlee.

bodystyling®

AFSLANKSTUDIO VOOR VROUWEN

ONZE TFM METHODE GARANDEERT:

- * gericht afslanken bij taille, buik, heupen, dijen en andere probleemplaatsen
- * bestrijding vande sinaasappelheid
- * geen gebruik van pillen, spuiten of wikkels
- * na de behandeling een stevig woefsel en een strakke huid
- * juiste en gezonde voeding

STEEDESEN DIËTISTE EN KINESISTE AANWEZIG

BEL ONS VANDAAG NOG VOOR EEN GRATIS EN VRIJBLIJVENDE FIGUURANALYSE: 016/20.12.70

SPECIALE STUDENTEN- PRIJZEN

ST-MAARTENSTRAAT 108A - 3000 LEUVEN
 Open: ma-di-woe-do 10 tot 20 u & vrij 10 tot 16 u.

GEFLOPTE GADGETS

MAUS™ met zuignappen

agenda & ad valvas

DOOR BART FECKHOUT

<p>DINSDAG</p> <p>20.00 u LEZING 'Marxistische lessenreeks': over het dialektisch en historisch materialisme, in MTC 00.06, org. MLB.</p> <p>20.30 u DEBAT Terna-avond over de Vlaamse Beweging met als gastspreekster Lionel Vandenberghe. (info: Geert Vandewynckel, Fonteinstraat 107, 3000 Leuven), in CDS-lokaal (Justus Lipsiusstraat 30), org. CDS.</p> <p>20.30 u KONSERT David Shea: 'drie composities voor solosalmer (6 video)', in Stuc, toeg. 200/300, org. Stuc.</p>	<p>20.15 u LEZING 'Literature and Life Experience' door prof Mary Sirridge, in het Hoger Instituut voor Wijsgeerte, org. HIW.</p> <p>20.30 u KONSERT Bruckner-konsert met het Arenbergkoor (Leuven) & Capella Beatae Maria Ad Lacum (Tienen), onder leiding van Lou Van Cleynenbrugel en Kurt Bikkembergs, in de Sint-Jan-de-Doperkerk, Groot Begijnhof, toeg. 300/400, org. Arenbergkoor.</p> <p>20.30 u TEATER De Roovers: 'Demonen 3' naar Joseph Conrad, in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/300, org. Stuc.</p> <p>22.30 u FILM Brian Springer: 'Spin', in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.</p>	<p>VRIJDAG</p> <p>20.00 u FILM Tim Robbins: 'Bob Roberts', in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.</p> <p>20.30 u TEATER De Roovers: 'Demonen 3' naar Joseph Conrad, in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/300, org. Stuc.</p> <p>22.30 u FILM Chris Hegedus en D.A. Pennebaker: 'The War Room', in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.</p> <p>ZONDAG</p> <p>10.00 u LEZING 'Een Oosterse renaissance voor Europa?' Sprekers: de profen Ulrich Lib-</p>	<p>brecht (emeritus sinologie) en Herman De Dijn (filosofie), in Ramberg (Naamsestraat 60), org. Vormingcentrum Dialoog.</p> <p>11.00 u KONSERT Zondagmiddagkonsert: Peter Halpern zingt joodse liederen, in KC Romaanse Poort, Brusselsestr. 63, toeg. 180/200, org. KC Leuven.</p> <p>15.00 u DANS 'Blink: Paradiso' van Dansend Hart: een kleuter-dansvoorstelling, gebaseerd op het werk van Igor Stravinsky, in Auditorium Minnepoort, K. Albertlaan 52, toeg. 150/200, org. KC Leuven.</p>
<p>WOENSDAG</p> <p>13.00 u KONSERT Uur Kultuur: klassiek konsert met André De Groot (piano) en Viviane Spanoghe (cello): de Sonate nr. 1 voor piano en cello van Ludwig van Beethoven en het Opus 99 van Johannes Brahms, in de Kapel van de Ierse Franciscanen, Damiaanplein 8, org. Uur Kultuur.</p> <p>14.00 u FILM Animatiefilms van afgestudeerden van de Brusselse filmschool Rits, in het Vlaams Filmmuseum (Vander Kelenstr. 30), org. Vlaams Filmmuseum.</p> <p>15.30 u SPORT Studentenmaraton, org. Sportraad.</p> <p>20.00 u FILM Brian Springer: 'Spin', in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.</p> <p>20.00 u FILM Animatiefilms van afgestudeerden van de Brusselse filmschool Rits, in het Vlaams Filmmuseum (Vander Kelenstr. 30), org. Vlaams Filmmuseum.</p> <p>20.30 u TEATER De Roovers: 'Demonen 3' naar Joseph Conrad, in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/300, org. Stuc.</p> <p>22.30 u FILM Tim Robbins: 'Bob Roberts', in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.</p>	<p>Alfa</p> <ul style="list-style-type: none"> * 12/11 om 20.00 u: Hollandse avond, in Doc's Bar. * 14/11 om 21.00 u: Spelletjesavond, in de fak. <p>Apollo</p> <ul style="list-style-type: none"> * 18/11 Sportkot Goes Dancing part IV. <p>Bios</p> <ul style="list-style-type: none"> * 12/11 om 22.00 u: Doop en Doop-TD, in Rumba. * 14/11 om 20.00 u: Redaktievergadering Lustrum. * 17/11 om 20.30 u: Presidiumvergadering, in de 's Meierstraat 5 (Loko). * 18/11 om 20.00 u: Dansles, in RC. <p>Crimen</p> <ul style="list-style-type: none"> * 13/11 om 18.30 u: Studentenmaraton: bijeenkomst in de fak vooraf, in De Rector. * 13/11 om 20.00 u: Fakbaravond, in De Rector. * 14/11 om 21.30 u: Voetbal: kandidaturen vs. licenties (vooraf verzamelen in de fak om acht uur), in Sportkot (De Nayer). * 15/11 om 09.00 u: Bezoek ekspo 'Van Ensor tot Delvaux' in Oostende (vooraf verzamelen in station Leuven). 	<p>over justitie, in MSI 03.18. * 13/11 om 20.30 u: Kantus, in Ambiorix.</p> <p>Historia</p> <ul style="list-style-type: none"> * 12/11 om 21.00 u: L&W-fuif, in de Lido. <p>Kilo</p> <ul style="list-style-type: none"> * 12/11 om 13.00 u: Vergadering Kerstkomitee. * 12/11 om 21.00 u: L&W-fuif, in de Lido. * 13/11 om 20.00 u: Video debat VRG over justitie, in MSI 03.18. <p>LBK</p> <ul style="list-style-type: none"> * 18/11 Bloedsereus: altijd, overal. <p>Medica</p> <ul style="list-style-type: none"> * 12/11 12 uren-film, in Doc's Bar. * 13/11 Studentenmaraton. * 13/11 om 20.00 u: Kantus 2de Doc, in MuZA. * 14/11 Wetenschapsavond: de Doc's Bar wordt herschapen in ziekenhuis, in Doc's. * 17/11 om 20.00 u: Klasiieke avond (met trappist), in Doc's Bar. <p>Medisoc</p> <ul style="list-style-type: none"> * 12/11 Filmavond. <p>NFK</p> <ul style="list-style-type: none"> * 13/11 om 13.00 u: Broodmaaltijd, in HIW. * 13/11 om 20.30 u: Kantus, met inleiding, in Universum, toeg. 250/300. * 14/11 om 22.00 u: Gemengd voetbal op kunstgras, in 't Sportkot. * 14/11 om 22.00 u: Fakbaravond (tema: Baudelaire), in Harvey's. 	<p>Kudi</p> <p>Politika</p> <ul style="list-style-type: none"> * 12/11 om 19.30 u: Kringvergadering, in 't Kaffee. * 13/11 om 13.00 u: 'X-Files'-namiddag met aansluitend X-Files en Space-avond, in 't Kaffee. * 14/11 om 22.00 u: 'Te Fuif' (eigen DJ's en 'gratisvatkompetitie'), in de Lido. <p>Psychologische Kring</p> <ul style="list-style-type: none"> * 12/11 Nacht van de DJ's, in De Shrink. * 12/11 om 19.00 u: Filmavond Brad Pitt: 'Legends of the Fall' en 'Seven'. * 13/11 om 20.00 u: Onderwijsvergadering. <p>Romania</p> <ul style="list-style-type: none"> * 12/11 Inschrijvingen Romaniaricis (ook rest van de week), in de perma. * 12/11 om 22.00 u: L&W-fuif, in Lido. * 13/11 om 14.00 u: Inschrijvingen Romaniaricis, in Perma (boven fak L&W). * 13/11 om 20.00 u: Video debat VRG ivm justitie, in MSI 03.18. <p>Sportraad</p> <ul style="list-style-type: none"> * 13/11 Studentenmaraton. <p>VRG</p> <ul style="list-style-type: none"> * 12/11 om 20.30 u: Kantus. <p>VTK</p> <ul style="list-style-type: none"> * 12/11 om 20.00 u: Inschrijvingen voordracht P&W motor (Eurosvia). * 13/11 om 20.00 u: House Party, in 't Elhix. * 13/11 om 20.00 u: Archikantus, in den Tijl. * 14/11 om 20.30 u: Kasino-avond, in het Theokot. * 15/11 om 10.00 u: 'Carte Blanche', in 200M06. * 15/11 om 11.30 u: 'Carte Blanche', in 200M06.
<p>DONDERDAG</p> <p>20.00 u KONSERT Orgelrecital: Chris Dubois, speelt Flor Peeters, in de Konzertsaal van het Lemmensinstituut (Herestraat 53), toeg. 200/250, org. Konsertvereniging Lemmensinstituut.</p> <p>20.00 u DEBAT 'Protestrecht bedreigd!': een info-avond over de juridische rechten en plichten van demonstranten nav de recente rechtszaak tegen zes manifestanten bij de E40-bezetting. Met sprekers van onder andere Greenpeace, Vlakov en Mr. Johan Verstraete, in MSI 00.28, org. Steungroep Art. 406.</p> <p>20.00 u FILM Chris Hegedus en D.A. Pennebaker: 'The War Room', in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.</p>	<p>Ekonomika</p> <ul style="list-style-type: none"> * 14/11 om 20.00 u: Jazz & Bluesavond, in Waaiberg. <p>Eoos</p> <ul style="list-style-type: none"> * 12/11 om 20.00 u: Presidiumvergadering, in de perma. * 12/11 om 21.00 u: L&W-fuif, in de Lido. * 13/11 om 20.00 u: Video: debat VRG over justitie, in MSI 03.18. <p>Germania</p> <ul style="list-style-type: none"> * 12/11 om 21.00 u: L&W-fuif, in de Lido. * 13/11 'Alternative Nation'-avond, in Fak L&W. * 13/11 om 20.00 u: Video debat VRG 	<p>Pedagogische Kring</p> <ul style="list-style-type: none"> * 13/11 om 19.00 u: Pilms ten voordele van de studiereis sociale pedagogie: 'The Search for the Holy Grail' (19.00 u) en 'Clockwork Orange' (21.00 u), in De Valk 91.54, toeg. 60/100. * 14/11 om 21.00 u: Beachparty: kleed je zo zomers mogelijk!, in Kaffee Kaffier. * 18/11 om 22.00 u: Kringvergadering, in 	<p>Wina</p> <ul style="list-style-type: none"> * 18/11 om 20.00 u: Kantus, in de Toewip.

"De universiteit is een elite-instituut, anders wordt het een kleuterschool"

en 82-jarige psychiater komt gastcolleges geven bij professor Steven De Batselier, je komt het niet elke dag tegen. De Nederlandse prof Jan Hendrik Van Den Berg verwierf internationaal aanzien met zijn metabiologische methode. Hiermee wil hij parallelle aantonen in de belangrijkste veranderingen van onze geschiedenis. Zo heeft hij een gelijklopende evolutie aangetoond bij de ontwikkeling van de democratie, de reflexleer en de mobiliteit. Maar deze krasse professor verkondigt, naast zijn multidisciplinaire leer, ook zeer opmerkelijke opvattingen over actuele onderwerpen.

Naast een uiteenzetting over historische parallellen, hadden wij het met deze "ouderwetse man" — zoals hij zichzelf noemde — over de universiteit van de jaren dertig, de huidige democratie en het Zuid-Afrika van de decennia daartussen.

Veto: U heeft het vaak over "de mechanische mens". Welke rol speelt dit begrip in uw uiteenzetting?

Jan Hendrik Van Den Berg: «Het mechanistisch denken heeft vanaf Descartes de reflex binnengebracht in het lichaam. Het lichaam werd voordien beschouwd als een tempel. Deze reflexen, die buiten ons om werken en niets met het bewustzijn te maken hebben, waren in tegenspraak met het heersende mensbeeld. Wat een reflex is wordt bijvoorbeeld duidelijk als we autorijden. Dit is een automatisme; als we ons erop concentreren loopt het mis. Door het toenemende verkeer is de mens dus meer een reflexwezen geworden. Deze evolutie liep parallel met de ontwikkeling van de democratie.»

Veto: «Om tot deze conclusie te komen, gebruikt u een vaak bekritiseerde methode: u haalt voorbeelden en anekdotes aan en legt daarna verbanden.»

Van Den Berg: «Tja, de ontwikkelingen in de reflexleer, de democratie en de mobiliteit liepen zo frappant parallel, daar kan ik ook niets aan doen. De data komen in deze evolutie met elkaar overeen. Als ik nu iets over een bepaalde periode wil weten, dan doe ik dat door gebeurtenissen en anekdotes naast elkaar te leggen.»

Veto: Als het bestaan een constante verandering is, is er dan nog nood aan politiek engagement? Progressief zijn is dan overbodig want het gaat toch vanzelf, en conservatief zijn heeft dan helemaal geen zin meer.

Van Den Berg: «De geschiedenis verandert niet spontaan en automatisch. Het persoonlijk initiatief is altijd zeer belangrijk geweest, voor zoverre het uitgang van iemand die ergens verstand van had. Men moet dus kennis en inzicht hebben, met intuïtie of zo heeft het niets te maken. Maar veel mensen hebben geen verstand van veel belangrijke zaken en zijn er ook niet in geïnteresseerd.»

Veto: Stelt u, door zo'n doorgedreven kennis en inzicht te eisen alvorens men mag meepraten, de democratie niet in vraag?

Van Den Berg: «Het klinkt grof en je moet me dan ook nergens van verdenken, maar ik ben eigenlijk geen democraat. Wat betekent democratie: eenmaal om de vier jaar gaan stemmen. Nu ja, stemmen, een hokje rood kleuren, dat is toch wel heel primitief. Ik word langzamerhand voorlicht over dat gekakel in Den Haag, maar ik heb van veel zaken die daar worden besproken geen verstand. Ik heb zelfs geen behoefte om dat te weten, ik ben met wetenschap bezig. Het is uitstekend zoals het nu loopt, behalve dat Jan en alleman erover bakkeleit. Dat eeuwige gepraat, daar heb ik een hekel aan. Iedereen in een democratie laat zich uiteindelijk toch leiden door egoïsme.»

Veto: Dus ook diegenen die de beslissingen nemen.

Van Den Berg: (geërgerd): «Nee, laten we hopen van niet! Ondanks het gebakkeleit kunnen we ervan uitgaan dat ze het allemaal ter harte nemen. We hebben in Nederland een regentenregering gehad, dat was de beste die we ooit gehad hebben. Die funktioneerde net zoals de Leidse universiteit. Zij bestuurden, en als er een vakature was namen ze de meest bekwame en betrouwbare persoon voor de job.»

verlies voor de wetenschap! Toen ik begon te doceren, moest men enkel examens afnemen, voor de rest niets. Doceren deed je natuurlijk ook, maar al dat vergaderen van nu was er toen niet bij. Iemand als Röntgen bijvoorbeeld kon zich dan volledig toelagen op zijn vak. Hij bleef gewoon thuis zoeken en experimenteren en zo heeft hij de Röntgenstralen uitgevonden. Je kan toch niet ontkennen dat dat enig nut heeft gehad, hé? Zulke dingen kunnen nu niet

"Van een student verwacht ik dat hij studeert, en niets meer"

Veto: Denkt u dat dat de beste manier is? In België opperde procureur-generaal Vêlu ook de mogelijkheid dat magistraten zichzelf gaan controleren. Daar zijn echter weinig voorstanders voor te vinden.

Van Den Berg: «In Nederland werkte dat perfect, er werd wel eens iemand verkeerd gekozen, maar over het algemeen was dat zeer efficiënt.»

Fantastisch

Op dat ogenblik komt professor De Batselier, die het hele gesprek aandachtig gevolgd heeft, tussenbeide. Met deze stem houdt hij een emotioneel betoog: «Ik heb aan deze universiteit veel problemen gehad, jullie weten dat misschien, want met 'Passage 144' (zijn kleinschalige therapeutische opvanghuis dat in de academische wereld veel tegenkanting kreeg) heeft Veto me heel goed gesteund. Nu ben ik bezig aan mijn laatste jaar als docent aan de faculteit kriminologie en ik kan me geen mooier afscheidskado wensen dan de lessen van professor Van Den Berg. Wat hij op wetenschappelijk gebied doet, vind ik prachtig. Hij is een fenomenoloog met godsdienstige inslag en hij komt op tegen datgene, wat het menselijke in de mens kapot maakt: de industrialisering. Wat hij doet tijdens mijn colleges is ongelofelijk, jullie moeten zeker nog eens komen en zeg het tegen je vrienden want het loont de moeite! Na deze groeide interpellatie neemt het gesprek een andere wending en gooien we het over de jaren-zestig-boeg.

Veto: Als twee-entachtigjarige heeft u ook in de universitaire wereld een enorme evolutie meegemaakt. Hoe evalueert u die veranderingen?

Van Den Berg: «Negatief, want vanaf de jaren zestig is de universiteit geëvolueerd naar een volks instituut en dat is een groot

meer aan een universiteit.»

Veto: Mogen we daaruit afleiden dat u studentenspraak geen goede zaak vindt?

Van Den Berg: «Korrekt. Als hoogleraar moet jij het voor het zeggen hebben in je eigen instituut, jij bent immers de deskundige. Vroeger vergaderden we één à twee uur per maand met de faculteit. Dat was heel eenvoudig, iedereen wist waarover het ging en het ging snel vooruit. Laatst kwam ik een collega tegen, en ik zei 'Man, wat zie jij eruit.' Het antwoord luidde: 'Tja, het is zaterdag, ik heb er dus weer veertig uren vergaderen op zitten.' Dat is natuurlijk al te gek, al dat galpaver is improductief.»

«Tegenwoordig moet je publiceren, anders krijg je minder toelage. Je moet je geliefd maken bij de studenten of je wordt afgekeurd. Maar eigenlijk zou je je moeten kunnen afzonderen en werken. Een universiteit is er immers voor de wetenschap, niet om te palaveren. Dat is toch maar normaal, als er bij mij thuis een timmerman komt, verwacht ik dat hij timmert, niets meer en niets minder. Welnu, van een student verwacht ik dat hij studeert en niets meer. Dat heeft alles te maken met een gezonde samenleving, waar er een hiërarchie is en waarin iedereen zijn plaats kent.»

Veto: Wordt de universiteit zo geen wereldvreemd instituut?

Van Den Berg: «Maar natuurlijk, de universiteit is een wereldvreemd instituut ter wille van de wereld. Ik heb de oude universiteit altijd hevig bemind, maar ik zou niet graag een universitaire student in Nederland zijn op dit moment.»

Veto: De oude universiteit waar u over spreekt, was een instelling voor de elite.

Van Den Berg: «Ja, de universiteit is eliteonderwijs, anders wordt het een kleuterschool. Studeren is geen kleinigheid.»

Veto: Vindt u dan niet dat studenten vrij hu

studerichting mogen kiezen? Of gaat u akkoord met het feit dat studenten geneeskunde beperkt worden als er teveel artsen zijn, ter wille van de gezondheidszorg?

Van Den Berg: «Tja, dat is een moeilijke zaak, ik ken de situatie in België natuurlijk niet. In Nederland hebben is er dat ongelofelijke systeem van loting. Ik vind dat een verschrikkelijke methode, hierdoor kunnen goede studenten afvallen en de stumperdjes het halen. Maar het verzet tegen de loting komt van academici, de studenten zelf vinden het een uiting van democratie.»

Zuid-Afrika

Veto: U was vaak in Zuid-Afrika als gastdocent?

Van Den Berg: «Inderdaad, er is me zelfs gevraagd er te gaan wonen, maar dat heb

ik geweigerd. Ik heb zowel aan zwarte als aan blanke universiteiten zoals Pretoria gedoceerd.»

Veto: Bent u daar nooit voor bekritiseerd, omdat u Zuid-Afrika bezocht ten tijde van de apartheid?

Van Den Berg: «Tja, in de Nederlandse samenleving legde men je een verbod op, dat kan niet. Dat je het ergens niet mee eens bent, daar heb ik geen moeite mee. Maar een verbod opleggen, dat kan niet, dat maakt je monddood.»

Veto: Ook niet als de zwarte bevolking steun vraagt van de internationale gemeenschap om uit protest het Zuid-Afrika van de apartheid links te laten liggen?

Van Den Berg: «Nee, je moet langere tijd in een land verblijven om het te kennen. Denken jullie dat je een land leert kennen als toerist?»

Veto: Nee, maar ook niet door te handelen tegen de wil van de meerderheid van de bevolking.

Van Den Berg: «Ach, ik heb gedoceerd aan veel verschillende universiteiten. Zowel blanke, gemengde als zwarte. Je moet je niet monddood laten maken. Maar ja, nu doceer ik er niet meer, al ontvang ik nu steeds Zuid-Afrikaanse gasten in Nederland. Ik reis niet meer, op een gegeven moment houdt het op. Ik kom nu wel nog naar Leuven omdat professor De Batselier me dat gevraagd heeft, maar België is natuurlijk niet zo ver. We maken de rit altijd met de wagen, mijn vrouw chauffeert dan.»

Raf Gerits
Ann Bries

In het kader van de lessenreeks 'Mens, Maatschappij en Marginaliteit' van professor De Batselier geeft Professor Van Den Berg nog gastcolleges in De Valk, elke woensdag van 11.00 u tot 13.00 u en van 15.00 u tot 17.00 u, en dit tot 11 december.